ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Fakulta právnická

Diplomová práce

Právní úprava celní hodnoty jako základu pro vyměření cla

Milan Novák

Plzeň 2012

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Fakulta právnická
Katedra správního práva

Diplomová práce

Právní úprava celní hodnoty jako základu pro vyměření cla

Milan Novák

Magisterský studijní program: „Právo a právní věda“, obor „Právo“.

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Petra Jánošíková, Ph.D.
Katedra správního práva

Plzeň 2012

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma

„Právní úprava celní hodnoty jako základu pro vyměření cla“

vypracoval samostatně pod odborným dohledem vedoucího diplomové práce za použití pramenů uvedených v přiložené bibliografii.

V Plzni, dne 26. 3. 2012 ……

podpis autora

Poděkování

Děkuji vedoucímu práce JUDr. Petře Jánošíkové, Ph.D., za její trpělivost, čas, který mi věnovala a za podnětné návrhy, bez kterých by tato práce nikdy nevznikla.

OBSAH

1 PŘEDMLUVA 7
2 CELNÍ PRÁVO JAKO PODODVĚTVÍ PRÁVA SPRÁVNÍHO 8
3 CELNÍ HODNOTA ZBOŽÍ – ZÁKLADNÍ VYMEZENÍ 10
3.1. Uvedení do problematiky celní hodnoty, její význam a vliv na funkce cla 10
3.2. Právní úprava celní hodnoty zboží 12
3.2.1. Mezinárodní pravidla zjišťování celní hodnoty zboží 12
3.2.2. Úprava celní hodnoty zboží v celním právu Evropské unie a České republiky 14
4 METODY URČOVÁNÍ CELNÍ HODNOTY ZBOŽÍ 15
4.1. Obecné vymezení problematiky 15
4.2. Metoda hodnoty transakce dováženého zboží 17
4.2.1. Pojem hodnoty transakce dováženého zboží a podmínky použití této metody 17
4.2.2. Zvýšení hodnoty transakce dováženého zboží o připočitatelné položky ... 25
4.2.3. Snížení hodnoty transakce dováženého zboží o odpočitatelné položky. .. 37
4.2.4. Prokazování hodnoty transakce dováženého zboží 42
4.3. Metoda hodnoty transakce stejného a podobného zboží 43
4.3.1. Metoda hodnoty transakce stejného zboží 43
4.3.2. Metoda hodnoty transakce podobného zboží 45
4.3.3. Společné pravidla pro metody hodnoty transakce stejného a podobného zboží 47
4.4. Metoda deduktivní (jednotkové ceny) 49
4.5. Metoda vypočítané hodnoty 52
4.6. Metoda použití vhodných (rozumných) prostředků 54
5 PRAVIDLA PRO PŘEPOČET ČÁSTEK VYJÁDŘENÝCH V JINÉ MĚNĚ 56
6 CELNÍ HODNOCENÍ NOSIČŮ INFORMACÍ A PRODUKTŮ INFORMAČNÍ TECHNOLOGIE A ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍHO RYCHLÉ ZKÁZE 58
6.1. Celní hodnocení nosičů informací a produktů informační technologie 58
6.2. Celní hodnocení zboží podléhajícího rychlé zkáze 60
7 CELNÍ HODNOCENÍ V SOUVISLOSTI S NĚKTERÝMI CELNÍMI REŽIMY 62
8 DEKLAROVÁNÍ ÚDAJŮ O CELNÍ HODNOTĚ 70
9 POSTUP CELNÍCH ORGÁNŮ ČR PŘI URČENÍ CELNÍ HODNOTY ZBOŽÍ A POSTUP PŘI ODMÍTNUTÍ PROHLAŠOVANÉ CELNÍ HODNOTY 73

9.1. Postup celních orgánů ČR při určení celní hodnoty zboží 73
9.2. Postup při odmítnutí prohlašované celní hodnoty 76
10 ZÁVĚR – zhodnocení současné právní úpravy celní hodnoty zboží a náměty „de lege ferenda“ 79
11 RESUMÉ 81
12 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURYA PRAMENŮ 83
13 SEZNAM PŘÍLOH 85

1 PŘEDMLUVA

Téma „Právní úprava celní hodnoty jako základu pro vyměření cla“ jsem si pro zpracování diplomové práce zvolil z několika důvodů. Při výběru tohoto tématu jsem byl v prvé řadě inspirován svým pracovním, respektive služebním, působením na Celním ředitelství Plzeň, jehož podstatnou část činnosti tvoří právě koordinace celních úřadů v jeho působnosti v oblasti celního hodnocení, a proto důkladnější seznámení s touto částí celní problematiky a její pochopení bude, domnívám se, přínosem pro mou další praktickou činnost.

Dalším důvodem mého zvolení daného tématu je skutečnost, že i přes některé ojedinělé práce je tato problematika zpracována velmi skromně a většinou již neaktuálně, a tak k tomuto přistupuji v této práci.

Ve své práci jsem se snažil nejprve obecně vymezit postavení celního práva, jehož součástí je i institut celní hodnoty zboží, v systému práva České republiky, dále pak osvětlit pojem celní hodnoty a představit metody jejího určení včetně, pro bližší pochopení předmětné problematiky čtenářem, i uvedení praktických případů stanovování celní hodnoty zboží. Vzhledem k mým bezmála devatenáctiletým zkušenostem, které jsem nabyl při provádění celního hodnocení přímo „v terénu,“ jsem posoudil a zhodnotil současnou právní úpravu celní hodnoty zboží a vyslovil, dle mého mínění, i některé náměty na zlepšení systému celního hodnocení, a to zejména s přihlédnutím k následnému fiskálnímu dopadu pro státní rozpočet.

Cílem této práce je tedy přiblížit proces celního hodnocení prováděný celními orgány, nastínit jeho praktické užití, představit právní úpravu celního hodnocení a tuto i následně zhodnotit a navrhnout některé náměty „de lege ferenda“ na její zlepšení.

Při zpracování diplomové práce jsem vycházel především z odborné literatury a z platné legislativy. Užitečným zdrojem informací byly nejrůznější internetové zdroje. Dalším vhodným pramenem se stala soudní judikatura.

Věřím, že tato práce bude použitelnou nejen pro mou vlastní praxi, ale např. i pro ostatní pracovníky Celní správy České republiky, kteří se touto problematikou zabývají, případně i pro deklarantskou veřejnost, která by se o danou oblast zajímala, a že by tak snad mohla alespoň částečně přispět ke zkvalitnění a zefektivnění procesu celního hodnocení.

2 CELNÍ PRÁVO JAKO PODODVĚTVÍ PRÁVA SPRÁVNÍHO

Systém práva představuje jednak uspořádání právních norem do celku, který má charakter systému, jednak jeho rozdělení na části (právní odvětví, právní instituty a právní normy).[1]

Ohledně přesného, jednotného a obecně uznaného kritéria třídění práva na právní odvětví není mezi teoretiky právní vědy všeobecná shoda. Například V. Knapp spatřuje klasifikaci práva na právní odvětví spíše v tradici a zkušenosti, než ve vědecky určeném kritériu[2]. J. Havránek zase ve své práci hovoří, že právní odvětví představují normy dle určitých znaků, kdy se jedná o určitý typ společenských vztahů, který norma reglementuje, nebo jejich obsah[3]. A. Gerloch strukturuje systém práva na právní odvětví podle tří kritérií, a to předmětu, metody a účelu právní úpravy[4]. Odlišnosti v charakteru předmětu právní úpravy pak spolupůsobí na vytváření právních odvětví, jako jsou například ústavní právo, trestní právo, občanské právo, správní právo, obchodní právo, pracovní právo, rodinné právo, finanční právo. Uvedená právní odvětví se dále člení na další subsystémy právních odvětví. Dle rozdílné metody právní úpravy se oživilo dělení na právo soukromé, založené na vzájemné rovnosti subjektů, smluvní autonomii a široce používaných dispozitivních právních norem, a právo veřejné, kde je typická nadřazenost postavení orgánu veřejné moci a převažující použití norem kogentních. Dle účelu právní úpravy pak lze dělit právo na hmotné a procesní.

Někteří právní teoretici považují za nejdůležitější právní odvětví právo ústavní, správní, trestní a občanské,[5] jiní právo občanské, obchodní, trestní a správní.[6]

Právní institut celní hodnoty, který je stěžejním tématem této práce, lze zařadit z hlediska systematiky právního řádu České republiky do právního odvětví práva celního. Celní právo je možno vymezit jako soubor právních norem v oblasti celnictví, který upravuje zásady celní politiky a otázky spojené s kontrolou dovozu, vývozu a průvozu zboží.[7]

---

[1] GERLOCH, Aleš. *Teorie práva.* 4. upr. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2007, s. 343, ISBN 978-807-3800-239, s. 123.
[2] KNAPP, Viktor. *Teorie práva.* 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 1995, s. 247, ISBN 80-7179-028-1, s. 69.
[3] HAVRÁNEK, Jaromír. *Teorie práva.* 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 1998, s. 341, ISBN 80-210-1791-0, s. 268.
[4] GERLOCH, Aleš. *Teorie práva.* 4. upr. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2007, s. 343, ISBN 978-807-3800-239, s. 123.
[5] GERLOCH, Aleš. *Teorie práva.* 4. upr. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2007, s. 343, ISBN 978-807-3800-239, s. 127.
[6] HAVRÁNEK, Jaromír, Karin BRZOBOHATÁ, Drahomíra HOUBOVÁ, Tatiana MACHALOVÁ, Radim POLČÁK, Martin ŠKOP, Martina URBANOVÁ, Roman VANĚK a Miloš VEČEŘA. *Teorie práva.* Plzeň: Aleš Čeněk, 2008, s. 501, ISBN 978-807-3801-045, s. 417.
[7] http://leccos.com/index.php/clanky/celni-pravo

Celní právo tvoří subsystém práva finančního, které zase lze zařadit jako podmnožinu (pododvětví) práva správního. Celní právo spadá z hlediska metody právní úpravy do práva veřejného, kde mají celní orgány ve vztahu k deklarantské veřejnosti nadřazené postavení, když rozhodují o jejich subjektivních právech a povinnostech a jeho obsahem jsou jak právní normy hmotné tak i procesní.

3 CELNÍ HODNOTA ZBOŽÍ – ZÁKLADNÍ VYMEZENÍ

3.1. Uvedení do problematiky celní hodnoty, její význam a vliv na funkce cla

Celní hodnotou je hodnota zboží, která se určuje nebo zjišťuje v souvislosti s dovozem zboží. Její základní význam je především v tom, že celní hodnota je základem pro vyměření cla za použití celních sazeb dle celních předpisů a má proto velmi významnou úlohu z hlediska uplatnění fiskální funkce cla.[8] Nutno ovšem podotknout, že význam fiskální funkce cla se vzhledem k současnému trendu snižování sazeb cla neustále snižuje. V rámci Evropské unie jsou členské státy povinny odevzdat 75 % hodnoty vyměřeného cla do společného rozpočtu.

Celním hodnocením je pak možno označit soubor pravidel, metod a postupů vedoucích ke zjištění celní hodnoty zboží.

Vznikl-li tedy při dovozu, vývozu nebo tranzitu celní dluh, a to ať přijetím celního prohlášení, nebo porušením celních předpisů, celní orgán vyměří clo. Toto clo se vyměřuje podle sazeb stanovených celním sazebníkem, přičemž sazba stanoví, kolik procent cla se vyměří ze základu, kterým je celní hodnota předmětného dováženého zboží. Celní předpisy používají především hodnotové (valorické) clo, pro jehož výši je stejně podstatné jak celní sazba, tak i určení celní hodnoty. Znamená to tedy, že správné stanovení celní hodnoty je vedle odpovídajícího tarifního zařazení dováženého zboží a určení jeho původu jedním ze tří základních pilířů pro správné vyměření cla, některých daní a případných dalších dávek.[9]

Způsob stanovení celní hodnoty zboží může ovlivňovat nejen fiskální funkci cla, jak zmíněno shora, nýbrž je i významným obchodně politickým nástrojem. Slouží tedy jako důležitý prostředek hospodářské politiky státu, respektive v podmínkách evropské unie, států. Tato schopnost souvisí s jednou ze zásad stanovených v rámci jednání Dohody GATT, a to že pravidla zjišťování celní hodnoty se mají uplatňovat i při realizaci opatření k omezení dovozu nebo vývozu, pokud jsou vyjádřena v hodnotě zboží.[10]

---

[8] SVOBODA, Roman. *Celní řízení po novele celních předpisů.* 1. vydání. Ostrava: Sagit, 2002, s. 315, ISBN 80-7208-336-8, s. 50.
[9] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 8.
[10] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 8.

V neposlední řadě má způsob určení celní hodnoty zboží taktéž vliv na ochrannou funkci cla, kdy clo zajišťuje ochranu vnitřního trhu. Platí zde zásada, že zatímco cílem dovozců (i spotřebitelů) jsou cla co nejnižší, nejlépe žádná, snahou výrobců je naopak obhájit co nejvyšší celní ochranu před zahraniční konkurencí.[11]

Celní hodnota zboží je stanovována v souvislosti s dovozem zboží a rovněž tvoří vyměřovací základ pro daň z přidané hodnoty u subjektů, kteří nejsou registrovanými plátci daně z přidané hodnoty. Registrovaným plátcům daně z přidané hodnoty je při dovozu zboží vyměřováno pouze clo s tím, že daň z přidané hodnoty vyměřuje příslušný finanční úřad.

[11] KLABOUCHOVÁ, Ivona. *Clo a původ zboží.* 2. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Polygon, 1999, s. 148, ISBN 80-859-6789-8, s. 5.

3.2. Právní úprava celní hodnoty zboží

3.2.1. Mezinárodní pravidla zjišťování celní hodnoty zboží

Základní pravidla pro zjišťování celní hodnoty zboží byly poprvé stanoveny v článku VII. mnohostranné Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT), podepsané v Ženevě dne 30. října 1947 (dále jen „dohoda GATT“). K tehdejším 23 signatářům dohody GATT patřily všechny státy představující největší účastníky mezinárodního obchodu včetně tehdejšího Československa.

Podle ustanovení článku VII dohody GATT měla být v budoucnu základem pro vyměření cla „skutečná hodnota“. Přitom rozsah platnosti zásad obsažených v uvedeném článku byl stanoven nejen pro zboží podléhající clu, ale i vůči jiným platbám (v České republice například při určování základu daně z přidané hodnoty dováženého zboží) nebo omezením dovozu a vývozu založeným na hodnotě nebo podle ní jakýmkoliv způsobem upraveným. Skutečnou hodnotou je podle článku VII dohody GATT cena, za kterou je v době a místě určeném zákonodárstvím dovozní země toto zboží nebo stejné zboží prodáváno nebo nabízeno v normálním obchodním styku za podmínek volné soutěže. Negativní vymezení skutečné hodnoty stanoví, že nemá být založena na hodnotě zboží domácího původu v zemi dovozu ani na arbitrážích nebo fiktivních hodnotách. Tím byly položeny základy teoretického pojmu hodnoty jako normy.[12]

Smyslem článku VII dohody GATT bylo docílit v zásadě stejného stanovování celní hodnoty zboží ve všech členských zemích dohody GATT a zamezit tak, aby smluvené snížení cel bylo znehodnoceno rozdílnými postupy určení celní hodnoty zboží.

V zájmu ještě užšího sjednocení pravidel při stanovování celní hodnoty byla dne 12. dubna 1979 v Ženevě uzavřena dohoda o provádění článku VII GATT, která byla jménem České socialistické republiky podepsána dne 2. dubna 1984. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost dnem 27. června 1984. Publikovaná byla pak vyhláškou Ministra zahraničních věcí č. 120/1984 Sb.. K novelizaci dohody o provádění článku VII GATT došlo pak v roce 1994, tzv.

[12] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 9.

Dohodou o celní hodnotě, publikované v České republice Sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 191/1995 Sb. (dále jen „dohoda o celní hodnotě“).

3.2.2. Úprava celní hodnoty zboží v celním právu Evropské unie a České republiky

Vstupem České republiky do Evropské unie se stala pro území České republiky přímo aplikovatelná a závazná právní úprava celní hodnoty zboží obsažená v právních předpisech Evropské unie. Tím nejzákladnějším právním předpisem je nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších změn (dále jen „celní kodex"), kde jsou v článcích 28 až 36 uvedena základní pravidla celního hodnocení. Dalším právním předpisem Evropské unie upravující problematiku celní hodnoty zboží je nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se provádí celní kodex Společenství, ve znění pozdějších změn (dále jen „prováděcí nařízení"), které obsahuje právní úpravu celní hodnoty zejména v článcích 141 až 181a a dále pak v přílohách č. 23 až 29.

Dalšími prameny hlubšího poznání problematiky celního hodnocení jsou dokumenty Světové obchodní organizace (WTO) se sídlem v Ženevě a Světové celní organizace (WCO) se sídlem v Bruselu. Jedná se o Rozhodnutí Výboru pro celní hodnocení Světové obchodní organizace (dále jen „VCHWTO"), Poradní dobrozdání, Komentáře, Vysvětlivky, Studie případu, studie Technického výboru pro celní hodnocení Světové celní organizace (dále jen „TVCHWCO") a o texty Výboru pro celní kodex, sekce hodnocení. Tyto dokumenty nemají ale přímou platnost. Rozhodnutí VCHWTO jsou závazná jen pro členské státy a musí být do legislativy teprve transformována.[13] S předmětnými dokumenty se lze seznámit na jakémkoliv celním úřadě v České republice.

Pokud jde o národní legislativu používanou v souvislosti s celním hodnocením je pramenem právní úpravy zejména zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon"), zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o CS ČR") a zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád").

[13] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 11.

4 METODY URČOVÁNÍ CELNÍ HODNOTY ZBOŽÍ

4.1. Obecné vymezení problematiky

Způsob a podmínky určování celní hodnoty dováženého zboží vychází vždy z příslušného obchodního případu dovozu zboží a na základě konkrétního obchodního případu musí být také příslušná celní hodnota zboží určena.

Jak dohoda o celní hodnotě, tak i články 29 až 31 celního kodexu stanovují shodně a závazně celkem šest metod pro určování celní hodnoty zboží. Jde o tyto metody:

1) Metoda hodnoty transakce dováženého zboží *(článek 29 celního kodexu)*,
2) Metoda hodnoty transakce stejného zboží *(článek 30 odst. 2 písm. a) celního kodexu)*,
3) Metoda hodnoty transakce podobného zboží *(článek 30 odst. 2 písm. b) celního kodexu)*,
4) Metoda deduktivní - metoda jednotkové ceny *(článek 30 odst. 2 písm. c) celního kodexu)*,
5) Metoda vypočítané hodnoty *(článek 30 odst. 2 písm. d) celního kodexu)*,
6) Metoda použití vhodných (rozumných) prostředků *(článek 31 celního kodexu)*.

Tyto metody musí být aplikovány postupně v pořadí, tak jak jsou dohodou o celní hodnotě a články 29 až 31 celního kodexu seřazeny. Jedinou změnu v pořadí použití jednotlivých metod pro určování celní hodnoty zboží může způsobit deklarant, a to v případě, že požádá o přednostní použití metody vypočítané hodnoty před metodou deduktivní (jednotkové ceny), pak lze metodu č. 5 použít před metodou č. 4 *(článek 30 odst. 1 celního kodexu)*. Jakmile je celní hodnota zboží určena jednou z metod, není již třeba prověřovat další metody v pořadí.

Základní, klíčovou a celními orgány nejužívanější metodou určování celní hodnoty zboží je metoda hodnoty transakce dováženého zboží, dříve označovaná také jako metoda převodní hodnoty dováženého zboží. Lze jen souhlasit s tvrzením některých autorů, že tato metoda je aplikována ve více než 90 % všech dovozů zboží. [14]

[14] viz. např. KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 13,
ŽEMLIČKA, Lubomír. *Celní zákon a předpisy související v praxi od 1. 7. 2002.* 2. doplněné a aktualizované vydání. Olomouc: Anag, 2002, s. 455, ISBN 80-726-3136-5, s. 53.

Z hlediska četnosti užití ostatních metod určování celní hodnoty zboží i z hlediska formálního vyjádření metody hodnoty transakce dováženého zboží, uvedené jak v dohodě o celní hodnotě tak i v celním kodexu jako první v pořadí, jsou ostatní metody určování celní hodnoty zboží chápány, ve vztahu k metodě hodnoty transakce dováženého zboží, jako metody náhradní či pomocné.

4.2. Metoda hodnoty transakce dováženého zboží

4.2.1. Pojem hodnoty transakce dováženého zboží a podmínky použití této metody

Podle ustanovení článku 29 odst. 1 celního kodexu je celní hodnotou dováženého zboží hodnota transakce, to je cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena za zboží prodané pro vývoz na celní území Společenství, případně upravená podle článků 32 a 33 celního kodexu skutečně placená.

Tato metoda vychází ze zásady, že hodnota převodu musí obsahovat všechny platby, které již byly provedeny nebo budou teprve uskutečněny jako podmínka prodeje dováženého zboží.[15] Platba nemusí mít v každém případě podobu peněz, ale může být např. částečně sumou peněz a částečně formou zboží a služeb, nebo se může skládat jenom ze zboží a služeb (tzv. výměnný obchod).[16]

Příklad č. 1:

Prodávající z Švýcarské konfederace prodal a vyfakturoval kupujícímu v České republice zboží za cenu 1.500.000,- Kč. Podle kupní smlouvy mezi prodávajícím a kupujícím uhradil kupující částku ve výši 1.000.000,- Kč formou bankovního převodu a dále dodal prodávajícímu zboží v hodnotě 500.000,- Kč.

Řešení:

Vzhledem k tomu, že celní hodnota musí obsahovat všechny platby, a to nejen uskutečněné formou převodu peněz, musí být celní hodnota zboží prodaného kupujícímu v České republice stanovena jako součet částky 1.000.000,- Kč (zaplacené bankovním převodem) a hodnoty 500.000,- Kč zboží dodané kupujícím, tedy celní hodnota zboží odpovídá částce celkem 1.500.000,- Kč.

Platba nemusí být učiněna v penězích. Může se uskutečnit akreditivem nebo obchodovatelnými cennými papíry. Kupující může platbu provést přímo nebo nepřímo. Za nepřímou platbu se považuje například úplné nebo částečné vyrovnání dluhu prodávajícího kupujícím nebo převedením části ceny zboží kupujícím na třetí osobu, například banku. Hodnotou transakce dováženého zboží se rozumí cena, za kterou se převádí vlastnické právo ke zboží, tzn. cena skutečně placená, nebo která má být zaplacena za zboží při prodeji pro vývoz do celního území Společenství.

---

[15] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 14.

[16] SVOBODA, Roman. *Celní řízení po novele celních předpisů.* 1. vydání. Ostrava: Sagit, 2002, s. 315, ISBN 80-7208-336-8, s. 51.

Metoda hodnoty transakce dováženého zboží nemůže být použita, pokud cena skutečně zaplacená nebo cena, která má být zaplacena, neobsahuje všechny platby nebo všechny platby nemohou být objektivně zjištěny.

Příklad č. 2:

Prodávající z USA prodal kupujícímu v České republice nákladní automobil. Podle kupní smlouvy mezi prodávajícím a kupujícím uhradil kupující částku ve výši 3.000.000,- Kč bankovním převodem a dále na dobu 6 měsíců poskytl prodávajícímu své rekreační zařízení.

Řešení:

S ohledem na to, že celní hodnota musí obsahovat všechny platby, a to nejen uskutečněné formou převodu peněz, a v uvedeném případě nebylo možné poskytnuté služby objektivně kvantifikovat, musela být celní hodnota nákladního automobilu určena pomocí náhradní (pomocné) metody.

Předmětnou metodu nelze taktéž použít například v případech, kdy se jedná bezúplatné transakce, při kterých neprobíhá protisměrně platba nebo jiný způsob vyrovnání ceny (např. bezúplatný dovoz reklamního materiálu), u dovozů zboží na nejistý prodej – při propuštění zboží do celního režimu uskladňování v celním skladu (zde zboží zůstává ve vlastnictví dodavatele, nejde tedy o prodej), u dovozů zboží, jehož fakturovaná cena je jen symbolickou hodnotou (neodpovídá skutečně ceně tohoto zboží) či u dovozů zboží jako půjček.

Při použití metody hodnoty transakce dovezeného zboží musí výsledná celní hodnota odrážet všechny náklady, které nese kupující. Proto je nutno aplikovat ustanovení článku 29 celního kodexu v úzké souvislosti s články 32 a 33 celního kodexu. Neobsahuje-li například faktura, kterou je hodnota transakce dovezeného zboží prokazována, určité vynaložené náklady předvídatelné v článku 32 celního kodexu, které jsou zjistitelné z jiných dokladů, musí být k ceně skutečně placené nebo ceně která má být za dovezené zboží zaplacena, přičteny.

Rozhodnou skutečností pro určení, zda bude použita metoda transakce dovezeného zboží je, že se musí jednat o prodej pro vývoz do celního území Společenství. Určité zjednodušení v oblasti dokazování této skutečnosti přináší právní domněnka obsažená v článku 147 prováděcího nařízení, dle kterého, se skutečnost, že prodávané zboží je v celním prohlášení navrženo na propuštění do volného oběhu, pro

účely článku 29 celního kodexu, považuje za důkaz prokazující, že bylo prodáno na vývoz na celní území Společenství.

Ustanovení článků 29 odst. 1 písm. a) až d) celního kodexu popisuje případy, kdy může být metoda transakce dovezeného zboží považována za nepřijatelnou. Celní orgány musí v rámci ověřování správnosti přijatých celních prohlášení, správnosti údajů o celní hodnotě, popř. v rámci kontrol celních prohlášení po propuštění zboží zjišťovat, zda neexistují tyto případy, vylučující použití metody hodnoty transakce dovezeného zboží.

Ve smyslu článku 29 odst. 1 písm. a) celního kodexu pokud by byla stanovena nějaká omezení ohledně převodu zboží nebo jeho použití kupujícím (omezení jeho dispozičního práva), znemožňovalo by takové omezení aplikaci metody transakce dovezeného zboží. Některá omezení jsou však v tomto ohledu tolerována. Jde o omezení, která:

1. jsou uložena nebo vyžadována právním předpisem nebo orgány veřejné moci ve Společenství,
2. omezují zeměpisnou oblast, v níž může být zboží dále prodáváno, nebo
3. neovlivňují podstatně hodnotu zboží.

Příklad č. 3:

Kupující v České republice si dovezl zboží – radioaktivní izotopy, ke kterému nemá platné dispoziční právo, protože mezinárodní smlouvy i národní legislativa zakazují volně disponovat s takovým zbožím.

Řešení:

S přihlédnutím k tomu, že se jedná o omezení plynoucí z právních předpisů, nevylučuje tato skutečnost možnost určení celní hodnoty dovážených radioaktivních izotopů pomocí metody hodnoty transakce dováženého zboží.

Článek 29 odst. 1 písm. b) celního kodexu vylučuje použití metody hodnoty transakce dovezeného zboží v případě, že prodej nebo cena jsou podrobeny podmínkám nebo plněním, jejichž hodnotu nelze určit ve vztahu ke zboží, které je hodnoceno. Podmínkou se rozumí ujednání podstatné pro smluvní strany, bez něhož by nedošlo k uzavření konkrétního prodeje pro vývoz. Plněními jsou takové výkony, které musí kupující poskytnout prodávajícímu dodatečně k plnění své povinnosti zaplacení kupní

ceny.[17] Aplikaci metody hodnoty transakce dovezeného zboží budou bránit jen takové podmínky či plnění, které způsobují snížení ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena za zboží, a jejichž hodnota se nedá ve vztahu k hodnocenému zboží zjistit.

Příklad č. 4:

Prodávající určí cenu dováženého zboží s podmínkou, že kupující koupí i jiné zboží ve stanoveném množství, například dovozce zaplatí za 500 kusů dámských kalhot v hodnotě 50.000,- Kč jen 40.000,- Kč, ale s podmínkou, že dále koupí i 500 košil.

Řešení:

Vzhledem k tomu, že povinnost koupit košile je podmínka, které nelze určit nějakou hodnotu, není v tomto případě možno použít k určení celní hodnoty dámských kalhot metodu hodnoty transakce dováženého zboží.

Podle článku 29 odst. 1 písm. c) celního kodexu pak není možné použít metodu hodnoty transakce dovezeného zboží, pokud část výtěžku jakéhokoliv dalšího prodeje, převodu nebo použití zboží kupujícím připadne přímo nebo nepřímo prodávajícímu, vyjma případů, kdy lze takovou částku objektivně kvantifikovat a takovou zjištěnou hodnotu výtěžku přičíst k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena.

Příklad č. 5:

Prodávající z Čínské lidové republiky prodává českému kupujícímu videorekordéry, které jsou naprostými novinkami na trhu s tím, že prodávající získá podle dohody navíc 30% výnosů z pozdějšího prodeje.

Řešení:

Díky tomu, že jde o výrobky, které nebyly dosud na český trh uvedeny a není tak možné v okamžiku hodnocení určit cenu výrobků při jejich dalším prodeji, nelze stanovit celní hodnotu metodou hodnoty transakce dováženého zboží.

Článek 29 odst. 1 písm. d) celního kodexu znemožňuje užití metody hodnoty transakce dovezeného zboží u případů, kdy kupující a prodávající jsou ve vzájemném spojení nebo jsou-li ve spojení a hodnota transakce je nepřijatelná pro celní účely podle článku 29 odst. 2 písm. a) až c) celního kodexu (tedy cena byla tímto spojením ovlivněna). Za osoby ve spojení se ve smyslu ustanovení článku 143 prováděcího nařízení považují osoby, jestliže:

[17] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 43.

a) jedna z nich nebo člen jejího statutárního nebo dozorčího orgánu je členem statutárního nebo dozorčího orgánu druhé, nebo má podobné postavení,
b) jsou právně uznanými společníky,
c) jsou vůči sobě v zaměstnaneckém poměru,
d) z nichž jedna přímo nebo nepřímo drží, kontroluje nebo vlastní nejméně 5 % vydaných akcií nebo podílů s hlasovacími právy obou osob,
e) z nichž jedna přímo nebo nepřímo kontroluje druhou,
f) jež obě přímo nebo nepřímo kontroluje třetí osoba,
g) jež společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu,
h) jsou členy stejné rodiny. Za členy stejné rodiny jsou pak považovány pouze tehdy, jsou-li vůči sobě v příbuzenském poměru:
   1. manžel a manželka,
   2. rodiče a děti,
   3. sourozenci (a to i nevlastní, tj. mají-li sourozenci jen jednoho společného rodiče),
   4. prarodiče a vnuci,
   5. strýc nebo teta a synovec nebo neteř,
   6. tchán nebo tchyně a zeť nebo snacha,
   7. švagři a švagrové.

Příklad č. 6:

Ruský obchodník R s vodkou prodá zásilku vodky svému zeťovi Z, který provozuje v České republice velkosklad s alkoholem. Fakturovaná cena je o 70 % nižší než srovnatelné ceny vodky známé celnímu úřadu z prodejů R jiným kupujícím v České republice.

Řešení:

V případě ceny prodeje mezi osobami R a Z se jedná pravděpodobně o cenu ovlivněnou spojením mezi prodávajícím a kupujícím.

Osoby vzájemně sdružené v obchodě jako výhradní obchodní zástupci, výhradní koncesionáři nebo distributoři druhé osoby, se nepovažují automaticky za osoby ve spojení, ale jen pokud se na ně vztahuje některé z kritérií uvedených shora pod písmeny a) až h) této práce.

Ve smyslu článku 29 odst. 2 písm. a) celního kodexu není skutečnost, že kupující a prodávající jsou ve spojení, sama o sobě dostatečným důvodem pro to, aby

hodnota transakce byla považována za nepřijatelnou. Hodnotu transakce lze akceptovat jako celní hodnotu, jestliže přezkoumání prodeje celním úřadem ukáže, že spojení mezi prodávajícím a kupujícím cenu neovlivnilo. Zjištěný vztah spojení mezi prodávajícím a kupujícím je pro celní úřad, který se zabývá stanovením celní hodnoty, signálem, že může být nutné prověřit okolnosti obchodního případu koupě.[18] Přezkoumání prodeje je nutné v případech, kdy má celní úřad pochybnosti o tom, zda lze přijmout navrhovanou hodnotu transakce jako základ pro určení celní hodnoty zboží. Skutečnost, že osoby jsou ve spojení, zjišťují celní orgány zejména z prohlášení o údajích o celní hodnotě předkládaným současně s celním prohlášením nebo ji dovozují z ostatních dokladů, svých zkušeností či poznatků. Protože spojení mezi prodávajícím a kupujícím samo o sobě ještě nevypovídá o tom, že byla nutně ovlivněna cena, je potřeba nejdříve přihlédnout k prohlášení deklaranta (dle článku 4 bodu č. 18 celního kodexu - osoba, která činí celní prohlášení vlastním jménem, nebo osoba, jejímž jménem je celní prohlášení učiněno) o údajích o celní hodnotě, neboť je zde povinen prohlásit, zda je kupující s prodávajícím ve spojení a pokud ano, tak odpovědět na otázku, zda spojení ovlivnilo cenu dováženého zboží. V případě, že deklarant odpoví kladně, není určení celní hodnoty podle článku 29 celního kodexu možné. Úprava o rozsah, v jakém byla cena ovlivněna, není možná, neboť takovou úpravu článek 32 celního kodexu nepředpokládá, když tento článek ve svém odstavci třetím výslovně uvádí, že k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena, se při určení celní hodnoty nepřipočítávají žádné jiné položky než ty, které jsou stanoveny v tomto článku. Je-li deklarantem zodpovězena otázka ohledně ovlivnění ceny spojením záporně, není nutné vždy okolnosti prodeje prověřovat. Pokud nejsou ze strany celního úřadu pochybnosti o relevantnosti údajů uvedených deklarantem v prohlášení o údajích o celní hodnotě (například celní úřad mohl již dříve přezkoumat spojení nebo mohl mít již podrobné informace o kupujícím a prodávajícím a mohl se tak přesvědčit, že spojení cenu nikterak neovlivnilo), může upustit od dalšího prověřování a celní hodnotu určit za použití postupu stanoveného článkem 29 odst. 2 celního kodexu bez požadování dalších informací od dovozce. Má-li naopak celní úřad pochybnosti o tom, zda cena není ovlivněna spojením mezi prodávajícím a kupujícím (takové pochybnosti budou relevantními, pokud je cena účtovaná prodávajícím kupujícímu, který je osobou ve

[18] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 146.

spojení, zjevně nízká – jsou například známy odchylné ceny za stejné nebo podobné zboží při prodeji nezávislým kupujícím), má celní úřad poskytnout dovozci možnost, aby předložil další podrobné informace potřebné k tomu, aby mohl přezkoumat okolnosti prodeje. V této souvislosti by měl celní úřad přezkoumat odpovídající stránky převodu, včetně způsobu, jakým se dospělo k příslušné ceně, za účelem rozhodnutí, zda spojení cenu ovlivnilo. Pokud deklarant celnímu úřadu pochybnosti vyvrátil tím, že předložil dodatečné informace nebo pokud celní úřad sám má k dispozici informace odstraňující tyto pochybnosti, použije se k určení celní hodnoty zboží metody hodnoty transakce dováženého zboží dle článku 29 celního kodexu. Má-li však celní úřad tyto pochybnosti i nadále, sdělí deklarantovi důvody těchto pochybností a poskytne mu přiměřenou možnost tyto odstranit. Požádá-li o to deklarant, sdělí se mu, dle článku 29 odst. 2 písm. a) in fine celního kodexu, důvody pochybností písemně. Deklarant následně může tyto přetrvávající pochybnosti celního úřadu vyvrátit informacemi, které nebyly dosud předloženy (například doloží, že jeho cena je odpovídající, tzn. že je vytvořena podle zásad kalkulací obvyklých v příslušném odvětví a předloží potřebné podklady). Lze jen souhlasit s tvrzením M. Kárníka, že k nejčastějšímu odstraňování pochybností dochází v této fázi zpravidla na základě ustanovení článku 29 odst. 2 písm. b) celního kodexu, předložením důkazů o existenci srovnatelných převodních hodnot (hodnot transakcí) podle článku 29 odst. 2 písm. b) bod i) celního kodexu (hodnoty transakcí z prodejů stejného nebo podobného zboží pro vývoz do Společenství mezi kupujícími a prodávajícími, kteří nejsou ve spojení), nebo celních hodnot podle článku 29 odst. 2 písm. b) bod ii) a iii) celního kodexu (celní hodnoty stejného nebo podobného zboží určené deduktivní metodou nebo metodou vypočítané hodnoty).[19] U srovnatelných hodnot transakcí dovezeného zboží nebo celních hodnot, které může deklarant použít, se musí jednat o hodnoty, které již byly celními orgány akceptovány nebo určeny. Deklarant musí předložit výše uvedené srovnatelné hodnoty transakce nebo celní hodnoty a dokázat, že se cena z ohodnocovaného prodeje velice blíží těmto hodnotám. Interpretaci pojmů „stejné zboží“ nebo „podobné zboží“ poskytuje článek 142 odst. 1 písm. c) a d) prováděcího nařízení. Při aplikaci uvedených ustanovení je nutné přihlédnout k tomu, aby srovnatelná hodnota transakce nebo celní hodnota nebyla cenou z důvodu uplynulé doby již překonanou, neboť má dokazovat aktuální situaci

[19] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 151.

v cenách dováženého zboží. Článek 29 odst. 2 písm. b) celního kodexu proto stanovuje, že srovnatelná hodnota transakce nebo celní hodnota dokládá hodnotu zjištěnou pro ohodnocované zboží ve stejné nebo přibližně stejné době. Vzhledem k tomu, že celní kodex ani prováděcí nařízení nestanoví, co se rozumí stejnou nebo přibližně stejnou dobou a vnitřní předpisy celních správ jednotlivých členských států Evropské unie uvádějí rozdílnou dobu, která je považována za dobu stejnou nebo přibližně stejnou, a to od 60 dnů až po 6 měsíců, splňují tento předpoklad, dle výkladu metodiků celní hodnoty Celní správy České republiky, srovnatelné hodnoty transakce nebo celní hodnoty, které nebyly určeny v době zpravidla delší než 90 dnů, maximálně však 6 měsíců, před určováním celní hodnoty ohodnocovaného zboží. Srovnatelná hodnota transakce nebo celní hodnota má být velmi blízká ceně ohodnocovaného zboží. Přitom je třeba přihlédnout zejména k druhu zboží (zda se jedná o zboží s velkým kolísáním cen, nebo zboží s nepatrným kolísáním cen), sezonnosti zboží (například ceny před sezonou, v hlavní sezoně nebo po sezoně) a k případným jiným okolnostem obchodu (například rozdíly v dohodách o rabatu). Kromě uvedených podmínek je dále třeba přihlédnout k rozdílům obchodní úrovně, množství, k úpravám provedeným podle článku 32 celního kodexu (připočitatelné položky) a v nákladech, které prodávající hradí u prodejů kupujícím, kteří nejsou osobami ve spojení, a u prodejů kupujícím, kteří jsou osobami ve spojení.[20] Článek 29 odst. 2 písm. c) celního kodexu stanovuje, že vlastní porovnávání hodnot, dle ustanovení článku 29 odst. 2 písm. b) celního kodexu, nebude prováděno, pokud nebude dán k tomuto podnět ze strany deklaranta. Úkolem celního úřadu při tomto porovnávání bude mimo jiné rozhodnout, zda je cena ohodnocovaného zboží velmi blízká deklarantem předložené srovnatelné hodnotě transakce nebo celní hodnotě. Především je nutno zdůraznit, že předložená srovnatelná hodnota je určena pouze k účelům srovnání, nesmí být, dle článku 29 odst. 2 písm. c) in fine celního kodexu, sama nikdy určena jako náhradní hodnota ohodnocovaného zboží. Nebylo-li pochybnosti celního úřadu ohledně ovlivnění ceny spojením prodávajícího s kupujícím možno vyvrátit, nelze celní hodnotu zboží určit metodou hodnoty transakce dováženého zboží dle článku 29 celního kodexu. V takovém případě je třeba určit celní hodnotu zboží použitím některé z náhradních (pomocných) metod celního hodnocení.

[20] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 152 -153.

4.2.2. Zvýšení hodnoty transakce dováženého zboží o připočitatelné položky

Při určování celní hodnoty metodou hodnoty transakce dováženého zboží je třeba tuto hodnotu, v souladu s články 29, 32 a 33 celního kodexu, ještě dále upravit. Vlastní celní hodnotu zboží, která je následně základem pro vyměření celních dávek, získáme tedy až po provedení odpovídající úpravy ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena za zboží prodané pro vývoz na celní území Společenství.

Celní hodnota je tvořena takto:

cena skutečně placená nebo která má být zaplacena
+
úpravy podle článku 32 celního kodexu
-
úpravy podle článku 33 celního kodexu
=
celní hodnota

Zdroj: KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 64.

Dle článku 32 celního kodexu se při určení celní hodnoty podle článku 29 celního kodexu k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacena, připočtou náklady (vedlejší výdaje) v tomto článku uvedené. Jde o vedlejší výdaje, považované za součást celní hodnoty, jež nejsou obsažené ve fakturované ceně (v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena za zboží). Vedlejší výdaje, které se musí zahrnout do celní hodnoty, musí přímo souviset s dodávkou zboží a jejich zaplacení prodávajícímu musí být podmínkou prodeje dováženého zboží.[21] Deklarant je povinen tyto náklady hodnověrným způsobem prokázat, zejména fakturami svědčícími o povinnosti platit nebo doklady svědčícími o jejich zaplacení nebo jinými doklady deklarujícími poskytnutí zboží nebo služeb uvedených v článku 32 celního kodexu. Neprokáže-li deklarant předmětné náklady nebo výše takových nákladů se ukáže spornou a celní hodnota má být určena metodou hodnoty transakce dováženého zboží, zahájí celní úřad řízení podle článku 181a provádějícího nařízení (řízení o odmítnutí prohlašované celní hodnoty).

[21] MATOUŠEK, Pavel a Lenka SABELOVÁ. *Clo.* 1. vydání. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 480, ISBN 978-80-7357-263-1, s. 239.

Konkrétní náklady, které se, dle článku 32 celního kodexu, při určování celní hodnoty podle metody hodnoty transakce dováženého zboží připočtou k ceně skutečně placené nebo k ceně, které má být za dovezené zaplacena jsou tyto:

A) Položky dále uvedené, jsou-li hrazeny kupujícím a nejsou obsaženy v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena:

1. Provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí. Pojmem provize se označují odměny, obecně vyjadřované v procentech z ceny zboží, hrazené zprostředkovatelům za jejich podíl na uzavřené kupní smlouvě. Nákupní provizí se, dle článku 32 odst. 4 celního kodexu, rozumí odměna, kterou platí dovozce zprostředkovateli za služby spočívající v jeho zastupování při koupi hodnoceného zboží. Zastupuje-li tedy příslušná osoba kupujícího (dovozce) provize se označuje nákupní a do celní hodnoty se nezapočte.

   Příklad č. 7:

   Český dovozce uzavře písemnou smlouvu s obchodním zástupcem o tom, že obchodní zástupce bude jménem kupujícího prozkoumávat trh s ojetými vozy ve Švýcarské konfederaci, posuzovat vozidla a provede objednávku v rámci specifikace kupujícího.

   Řešení:

   Provize pro obchodního zástupce bude v tomto případě považována za nákupní provizi a nebude zahrnuta do celní hodnoty.

   Naopak vystupuje-li zástupce na straně prodávajícího, nazývá se provize prodejní a je součástí celní hodnoty, a to i přes to, že by v příslušných dokladech byla označována za provizi nákupní.[22]

   Příklad č. 8:

   Prodávající v Ukrajině uzavře dohodu s obchodním zástupcem, který dostane za úkol za příslušnou provizi prodat zásilku zboží. Zástupce se spojí s řadou potencionálních dovozců, z nichž český dovozce zboží koupí.

   Řešení:

   Provize pro obchodního zástupce bude v tomto případě považována za prodejní provizi a bude zahrnuta do celní hodnoty bez ohledu na to, zda provize bude fakturována samostatně nebo jako součást faktury vystavené prodávajícím.

[22] Viz například Rozsudek Nejvyššího správního soudu 2 Afs 89/2007-72 ze dne 18. 6. 2008

Pokud je v rámci jednoho dovozu zboží obsaženo zboží zařazené do více položek (podpoložek) celního sazebníku s různou celní nebo daňovou sazbou, odpovídající procento provize se připočítá ke každé položce zboží samostatně. Provize a odměny za zprostředkování jsou deklarantem prokazovány zejména příslušnými smlouvami. Český obchodní zákoník (zákon č. 513/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů) nabízí v tomto ohledu především smlouvy tzv. příkazního typu, kterými jsou smlouvy mandátní, komisionářskou, o zprostředkování a o obchodním zastoupení. Vhodné typy smluv, na jejichž základě vzniká určitý zastupitelský vztah, obsahuje i zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále také „občanský zákoník" nebo „ObčZ"). Občanský zákoník upravuje jako základní typ smlouvu příkazní v § 724 – 741. Krom toho upravuje zvlášť smlouvu o obstarání věci (§ 733 – 736 ObčZ) a o obstarání prodeje věci (§ 737 – 741 ObčZ).[23]

2. Cena nádob, které se pro celní účely považují za součást zbožím. Ve většině případů jsou tyto náklady v ceně skutečně placené nebo ceně nebo která má být za dovážené zboží zaplacena již zahrnuty. Pokud však jsou kupujícímu účtovány zvlášť, musí se k této ceně připočíst. Nádoby, které jsou považovány za vlastní zboží (např. nádoby na stlačený vzduch) se propustí do navrhovaného celního režimu samostatně.
3. Cena obalů zahrnující jak práci, tak materiál. Cena obalů i cena nádob, uvedená v přechozím odstavci, je prokazována zejména doklady dokazujícími kalkulaci hodnoty transakce dováženého zboží, pokud je v těchto dokladech cena obalů a cena nádob samostatně vyčíslena. Obalem se rozumí všechny vnitřní a vnější obaly, balící materiál, balící prostředky, sudy, lahve, bedny. Mezi obaly nepatří přepravní prostředky a přepravní pomůcky, jako jsou kontejnery, přepravní skříně, plachty a pomocný skladovací materiál. Co se rozumí „obalem" i pro účely celního hodnocení, je v zemích EU upraveno Nařízením Rady č. 2658/87 ze dne 23. 7. 1987, o celní a statistické nomenklatuře a společném celním tarifu, i když toto Nařízení již pojem „obaly" nepoužívá a místo něho užívá pojmy „nádoby nebo balení".[24] Pokud jde o nádoby nebo obaly pro opakované použití,

[23] BEJČEK, Josef, Karel ELIÁŠ a Přemysl RABAN. *Kurs obchodního práva: obchodní závazky.* 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 542, ISBN 978-80-7400-337-0, s. 396.
[24] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 72.

budou do celní hodnoty zahrnuty skutečné náklady za jejich použití při dovozu zboží. Mezi náklady, které jsou již zpravidla do ceny zboží zahrnuty, patří použití balících prostředků na jedno použití. Naopak náklady za použití balících prostředků na opakované použití většinou vyžaduje zvláštní úhradu. Do celní hodnoty se zahrnují jen náklady na balící prostředky a balení, které jsou účtovány kupujícímu, nikoli tedy například případy, kdy jsou balící prostředky vlastnictvím kupujícího. Pokud jde o vratné obaly (i nádoby), tak zálohy na ně zaplacené, jsou součástí celní hodnoty a tyto se tedy k celní hodnotě přičítají. Při následném vrácení zálohy za vrácení předmětných obalů (nádob), lze využít institut prominutí či vrácení cla. Částky zaplacené za nádoby a obaly uvádí deklarant v příslušné části prohlášení o údajích o celní hodnotě.

B) Hodnota, vhodným způsobem rozvržená, následujícího zboží a služeb, pokud je kupující poskytuje přímo nebo nepřímo zdarma nebo za snížené náklady a jsou použity při výrobě nebo prodeji k vývozu dováženého zboží v rozsahu, v jakém tato hodnota nebyla zahrnuta do ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena:

1. Materiály, součástky, díly a podobné položky obsažené v dováženém zboží.
2. Nářadí, matrice, slévačské formy a podobné předměty použité k výrobě dováženého zboží.
3. Materiály spotřebované k výrobě dováženého zboží.
4. Technika, vývoj, umělecké práce, design a plány a nákresy provedené mimo Společenství nezbytné pro výrobu dováženého zboží.

Jak vyplývá z uvedeného, tyto připočitatelné náklady se týkají předmětů a výkonů, které kupující poskytuje prodávajícímu za účelem výroby dováženého ohodnocovaného zboží. Údaje o zboží a službách, které kupující poskytuje prodávajícímu, dokládá deklarant celnímu úřadu smlouvou o dodávce dováženého zboží a fakturami, ze kterých musí jednoznačně vyplývat údaje o hodnotě a rozsahu zahrnutí dodávek zboží a služeb do ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena za dovážené zboží. Celní úřad musí brát zřetel na to, že:

- Zboží nebo služby nemusí vznikat ve Společenství, rozhodující je, že byly dodány kupujícím. Mohou být dodány výrobci dovezeného zboží od jiné osoby v témž státu, ze třetí země nebo ze Společenství. Dle výjimky obsažené v článku 32 odst. 1 písm. b) bod iv) celního kodexu hodnota techniky, vývoje, umělecké práce, designérské práce, plánů a nákresů se připočítává k ceně

dovezeného zboží pouze tehdy, že byly nezbytné pro výrobu dovezeného zboží a byly provedeny jinde než ve Společenství,

- Kupující nemusel být nutně vlastníkem ani výrobcem zboží, může je dodávat nepřímo zaplacením třetí osobě za dodání zboží,
- Sníženou cenou se rozumí, že kupující nezapočítal plně své výlohy při dodávce zboží nebo služeb,
- Při aplikaci tohoto ustanovení se přihlíží pouze ke zboží a službám uvedeným v článku 32 odst. 1 písm. b) body i) až iv) celního kodexu,
- Podle článku 155 prováděcího nařízení se náklady na výzkum a předběžné nákresy designu do celní hodnoty nezahrnují.

Příklad č. 9:

Kupující v Evropské unii koupí v Turecku 30 kg ryzího zlata za 30.000.000,- Kč a dodá je zdarma do továrny v Čínské lidové republice, která z tohoto materiálu vyhotoví zlaté prsteny. Při vývozu do Evropské unie bude fakturováno za zhotovení zlatých prstenů 5.000.000,- Kč.

Řešení:

Při stanovování celní hodnoty dovážených prstenů musí být hodnota zlata zakoupená v Turecku přičtena k ceně ze jejich zhotovení. Základ celní hodnoty bude v tomto případě 35.000.000,- Kč.

Hodnotu zboží a služeb je možné k ceně zboží, která se má hodnotit, připočítat:

a) při dovozu první zásilky, pokud chce dovozce splatit celní dluh za více zásilek najednou,
b) rozdělením na počet jednotek vyrobených do okamžiku první zásilky, nebo
c) na žádost dovozce k celé předvídané výrobě s poměrným rozdělením na jednotlivé dovozní zásilky, pokud existují smlouvy nebo pevné závazky ne tuto výrobu,

přičemž způsob připočítání bude záviset na dokladech poskytnutých dovozcem.[25]

C) Licenční poplatky týkající se hodnoceného zboží, které musí platit kupující přímo nebo nepřímo jako podmínku prodeje hodnoceného zboží, pokud tyto poplatky nejsou zahrnuty v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena. Pojem licenčních

[25] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 76.

poplatků vymezuje článek 157 prováděcího nařízení tak, že licenčními poplatky rozumí zejména platby, které je nutno zaplatit za využití práv týkajících se výroby dováženého zboží (zejména patenty, užitné a průmyslové vzory a výrobní „know-how“) nebo prodeje zboží dováženého za účelem vývozu (zejména ochranné známky, užitné vzory) nebo použití nebo dalšího prodeje dováženého zboží (zejména autorská práva, výrobní postupy neoddělitelně obsažené v dováženém zboží). Aby bylo možné zahrnout licenční poplatky do celní hodnoty, musí být splněny následující podmínky:

a) nesmí být již zahrnuty do ceny, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacena,
b) musí se týkat zboží, které má být hodnoceno, a
c) podmínkou prodeje pro vývoz do Společenství musí být povinnost kupujícího přímo nebo nepřímo licenční poplatek zaplatit.

Příklad č. 10:

Kupující v České republice je povinen při koupi strojního zařízení od egyptského prodávajícího zaplatit obchodní společnosti v USA (třetí straně) cenu licence za použití patentované výrobní metody při výrobě dovezeného zařízení.

Řešení:

Cena licence se započte do celní hodnoty dovezeného zařízení, jelikož byly splněny všechny shora požadované podmínky.

Všechny podmínky musí být splněny dříve, než se úhrada licenčního poplatku započte do celní hodnoty. Uvedené podmínky v případě, že kupující platí licenční poplatky třetí osobě, se nepovažují, dle článku 160 prováděcího nařízení, za splněné, pokud prodávající nebo třetí osoba, se kterou je ve spojení, nepožaduje, aby je kupující zaplatil. Článek 161 prováděcího nařízení vyslovuje vyvratitelnou právní domněnku, že jestliže výpočet licenčních poplatků vychází z ceny dováženého zboží, má se, pokud se neprokáže opak, za to, že se platba licenčních poplatků týká daného zboží. Skutečnost, že licenční poplatek nevychází z ceny dováženého zboží, ovšem nevylučuje, že se tato platba nemůže pojit ke zboží, které se má hodnotit. Aby mohl celní úřad určit, zda se licenční poplatek vztahuje k dovezenému zboží, musí ověřit, za co se platí, to znamená, co ve skutečnosti příjemce licenčního poplatku dostane za svoji platbu. Podle článku 159 prováděcího nařízení se licenční poplatky za

poskytnutí práva použít ochrannou známku připočtou k ceně, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacena, pouze tehdy, jestliže:

a) se licenční poplatky týkají zboží, které bylo po dovozu v nezměněném stavu opět prodáno nebo bylo podrobeno menším úpravám po dovozu,
b) se toto zboží prodává s ochrannou známkou, za niž se platí licenční poplatky, připevněnou před dovozem nebo po něm, a
c) kupující si nemůže zboží obstarat u jiného dodavatele, který není s prodávajícím ve spojení.

D) Hodnota celé části výnosu z jakéhokoli pozdějšího dalšího prodeje, převodu nebo použití dovezeného zboží, která připadne přímo nebo nepřímo prodávajícímu. Dohodne-li se tedy prodávající s kupujícím, že část výnosu (zisku) z prodeje, postoupení nebo pozdějšího použití dováženého zboží připadne prodávajícímu, tvoří tento podíl součást celní hodnoty. U těchto nákladů je nutné posoudit souvislost s licenčními poplatky za používání patentů, zda se tedy nejedná o úhradu licenčních poplatků. Pokud by tomu tak bylo, nebylo by již možno tyto náklady připočítat k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena (zákaz dvojího přičítání). Celková částka z výnosů pozdějšího prodeje, použití nebo postoupení, týkajících se hodnoceného zboží, se uvádí do prohlášení o údajích o celní hodnotě.

E) Náklady na dopravu a pojištění dováženého zboží a náklady na nakládku, vykládku a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží až na místo, kde zboží vstupuje na celní území Společenství (Evropské unie). Tyto náklady přestavují bez pochyb nejdůležitější a nejčastější druh nákladů, které se připočítávají k ceně skutečně placené nebo která má být za dovezené zboží zaplacena. Tato úprava hodnoty transakce patří, na rozdíl od předchozích připočitatelných položek, k všední každodenní činnosti příslušníka celního úřadu. Při aplikaci těchto nákladů na úpravu hodnoty transakce se, v souladu s článkem 163 odst. 1 prováděcího nařízení, za místo, kde zboží vstupuje na celní území Společenství, považuje:

a) u zboží přepravovaného po moři přístav vykládky nebo překládky, pokud přeložení potvrdí celní orgány přístavu,
b) u zboží přepravovaného bez překládky nejdříve po moři a pak vnitrozemskou vodní dopravou první přístav v ústí nebo toku řeky či kanálu, kde může být zboží vyloženo, je-li celnímu úřadu doloženo, že náklady na cestu až k přístavu vykládky jsou vyšší než náklady na cestu do prvního vhodného přístavu,

c) u zboží přepravovaného po železnici, vnitrozemskou vodní dopravou nebo silniční dopravou místo prvního celního úřadu,
d) u zboží přepravovaného jiným způsobem místo, na kterém překračuje hranice celního území Společenství.

Ustanovení článku 163 odst. 2 až 6 prováděcího nařízení obsahuje úpravu případů určení místa vstupu na celní území Společenství, kdy je zboží z jedné části celního území Společenství dopravováno do jiné části tohoto území:

a) přechodně přes třetí země (nečlenské země) vyjmenované v článku 163 odst. 2 celního kodexu (např. přes Švýcarsko, Rusko), kde se pro zahrnutí nákladů dopravy do celní hodnoty vychází z prvního místa vstupu zboží na celní území Společenství za předpokladu, že průvoz těmito třetími zeměmi probíhá přímo a odpovídá obvyklé dopravní cestě do místa určení,
b) po moři, kdy se celní hodnota zboží, které podle článku 163 odst. 3 prováděcího nařízení vstoupilo na celní území Společenství, určí s ohledem na první místo vstupu na celní území Společenství za předpokladu, že dotyčné zboží je dopravováno přímo a po obvyklé dopravní trase k místu určení,
c) z francouzských zámořských departamentů, kdy u zboží, které vstoupilo na celní území Společenství a bylo dopraveno přímo z francouzských zámořských departamentů (Guadeloupe, Guyane, Martinique a Réunion) do jiné části celního území Společenství nebo obráceně, bude za místo vstupu bráno místo určené podle odstavců 1 a 2 článku 163 provádějícího nařízení nacházející se v té části celního území Společenství, ze které bylo zboží dopraveno, pokud zde bylo vyloženo nebo přeloženo, a toto bude potvrzeno celním úřadem,

s tím, že jestliže nejsou splněny podmínky uvedené pod písm. a) až c), je rozhodným místem vstupu místo uvedené v článku 163 odst. 1 provádějícího nařízení nacházející se v té části celního území Společenství, ve kterém se nachází místo určení zboží.

Náklady na dopravu na místo, kde zboží vstupuje na celní území Společenství, se připočítávají k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena za dovážené zboží, nejsou-li již v této ceně obsaženy. V případě, kdy je deklarováno zahrnutí nákladů na dopravu do kupní ceny, ale tyto náklady fakticky nejsou součástí kupní ceny, protože nejsou hrazeny prodávajícím, je namístě započíst je pro určení celní hodnoty k ceně zboží. V takovém případě je irelevantní, zda jsou náklady neseny kupujícím, či blíže

neurčenou třetí osobou.[26] Skutečnost, zda jsou náklady dopravy zahrnuty v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacena zjišťuje celní úřad z účetního (např. faktury) nebo obchodního dokladu (např. kupní smlouvy). Ta může být v těchto dokladech zaznamenána výslovně nebo uvedením příslušných dodacích podmínek INCOTERMS, vydávaných Mezinárodní obchodní komorou v Paříži (např. CPT Plzeň – přeprava placena do Plzně). Výši dopravních nákladů, které se přičítají k hodnotě transakce, se dokládá deklarant celnímu úřadu na stejném dokladu, na kterém je uvedena cena dovezeného zboží nebo částkou uvedenou na zvláštním účetním nebo obchodním dokladu vystaveném dopravcem, speditérem nebo jinou osobou, která přepravu zajišťuje. Pokud kupující zajišťuje přepravu zboží vlastním dopravním prostředkem, připočtou se dopravní náklady na místo vstupu do Evropské unie, které je možno prokázat kalkulovanou částkou uvedenou na vnitřním účetním dokladu, je-li tato částka přiměřená druhu použité dopravy, délce trasy a zahrnutí ostatních nákladů (např. platby za použití dálnic). Ve smyslu článku 164 písm. a) prováděcího nařízení, se v případě, že je dovážené zboží přepravováno stejným druhem dopravy do místa na celním území Společenství, které se nachází za místem vstupu zboží na celní území Společenství, rozdělí náklady na dopravu v poměru, v jakém je vzdálenost tras mimo celní území Společenství ke vzdálenosti uvnitř něj, není-li celním orgánům na základě použití obecně závazných přepravních sazeb doloženo, jaké náklady vznikly za přepravu zboží až na místo vstupu na celní území Společenství. Pokud je zboží přepravováno do místa na celním území Společenství, nacházejícím se za místem vstupu na celní území Společenství, různými dopravními prostředky, například po železnici a po silnici, dopravní náklady do místa vstupu zboží na celní území Společenství se vypočítají odpočítáním nákladů na dopravu na celním území Společenství do celkové částky placené nebo která má být za dopravu zaplacena. Jsou-li známy pouze celkové náklady dopravy, nemají celní úřady oprávnění rozdělit náklady na náklady mimo celní území Společenství a uvnitř tohoto území z moci úřední. Toto rozdělení je tedy plně v dispozici deklaranta, který je může realizovat uvedením příslušné odpočítané výše dopravních nákladů do prohlášení o údajích o celní hodnotě. Uvede-li ovšem deklarant do prohlášení o údajích o celní hodnotě (aniž provedl rozdělení) jen celkové dopravní náklady až za místo vstupu na celní území Společenství, celní úřad tuto částku nebude

[26] Rozsudek Nejvyššího správního soudu 8 Afs 14/2005-64 ze dne 25. 8. 2005

zpochybňovat a ta bude v plné výši zahrnuta do celní hodnoty. Je-li zboží fakturováno za jednotnou (paušální) cenu vyplaceně do dohodnutého místa ve Společenství, která odpovídá ceně vyplaceně na místo vstupu na celní území Společenství, neodečítají se podle ustanovení článku 164 písm. b) prováděcího nařízení od této ceny náklady na dopravu uvnitř Společenství. Odečtení je však možné, je-li celním orgánům prokázáno, že cena s dodáním na hranici je nižší než jednotná cena s dodáním na místo určením. Je-li doprava provedena zdarma nebo zajišťuje-li si ji sám kupující (včetně dopravy vlastními dopravními prostředky dovozce zboží), zahrnou se podle článku 164 písm. c) prováděcího nařízení do celní hodnoty dovezeného zboží náklady na dopravu do místa vstupu na celní území Společenství vypočítané podle sazebníku dopravného obvykle používaného pro stejný druh dopravy. Je-li v jednom dopravním prostředku přepravováno několik zásilek pro různé příjemce a náklady dopravy jsou vyjádřeny pouze celkovou částkou za všechny zásilky, rozpočítají se v takovém poměru, v jakém se jednotlivé zásilky podílejí podle své hmotnosti na vzniku nákladů dopravy, při zohlednění případných rozdílů ve vzdálenosti při různých místech nakládky a vykládky jednotlivých zásilek.[27] Při přepravě jedné zásilky obsahující zboží patřící do více položek (podpoložek) celního sazebníku se dopravní náklady rozpočítají na jednotlivé položky (podpoložky) v takovém poměru, v jakém je hmotnost položky (podpoložky) zboží k celkové hmotnosti zásilky a jsou deklarovány v příslušných celních prohlášeních samostatně. Výjimku jsou případy, kdy deklarant požádal o postup podle článku 81 celního kodexu (zásilka se skládá ze zboží s různým sazebním zařazením a deklarant žádá o vyměření celního dluhu z celé zásilky na základě sazby odpovídající sazebnímu zařazení zboží s nejvyšší sazbou) a celní úřad žádosti vyhověl. Podle článku 165 odst. 1 prováděcího nařízení se u zboží přepravovaného v poštovním styku až na místo určení zahrnou do celní hodnoty všechny poštovní poplatky, vyjma dodatečných poštovních poplatků, vybíraných za úkony v zemi dovozu (České republice). To neplatí pro zboží přepravované poštovními expresními kurýrními službami.[28] Článek 165 odst. 2 prováděcího nařízení stanoví, že poštovné u zboží, které nemá obchodní povahu se do celní

[27] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 103.
[28] ŽEMLIČKA, Lubomír. *Celní zákon a předpisy související v praxi od 1. 7. 2002.* 2. doplněné a aktualizované vydání. Olomouc: Anag, 2002, s. 455, ISBN 80-726-3136-5, s. 60.

hodnoty nezapočítává. Při určování celní hodnoty zboží přepravovaného speciálními dopravními prostředky nebo zboží, které je samo o sobě dopravním prostředkem, se započítávají fakticky vzniklé náklady (např. osobní vozidla dovážená po vlastní ose). Náklady na leteckou dopravu, které se zahrnují do celní hodnoty zboží, se, podle článku 166 prováděcího nařízení, určují podle pravidel a procentních podílů uvedených v příloze č. 25 prováděcího nařízení.

Náklady na pojištění se podle článku 32 odst. 1 písm. e) bod i) celního kodexu rozumí náklady na pojištění dopravy. Pojistné, tj. cena za poskytnutou pojistnou ochranu, je úplata za přenesení negativních finančních důsledků nahodilosti z jednotlivých subjektů na pojistitele.[29] Pro případ poškození, zničení nebo ztráty zboží při dopravě se uzavírá tzv. dopravní pojištění, které je důležité zejména v mezinárodní dopravě, kde díky velkým vzdálenostem a rizikovosti může cena dopravy převyšovat cenu zboží. Na rozdíl od dopravních nákladů, které se do celní hodnoty zahrnují vždy, i když nebyly účtovány, dopravní pojištění se součástí celní hodnoty stane jen, pokud skutečně nastalo a je kupujícím hrazeno. Vzhledem k tomu, že dopravní pojištění se do celní hodnoty započítává, stejně jako dopravní náklady, pouze do místa vstupu na celní území Společenství, nastává problém v případě, že pojistné je vyčísleno celkově až do místa nacházejícím se za místem vstupu na celní území Společenství (např. užitím dodací podmínky CIP Plzeň – přeprava a pojištění prodávajícím placeny do Plzně). Obvykle se v těchto případech náklady na pojištění zahrnou do celní hodnoty v plné výši, neprovedl-li deklarant průkazné rozdělení těchto nákladů. Částku zaplacenou za náklady na pojištění dovezeného zboží uvádí deklarant do příslušné části prohlášení o údajích o celní hodnotě.

Za náklady na nakládku, vykládku a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží se považují jednak náklady vzniklé na začátku přepravy, např. opatření k upevnění nákladu na dopravním prostředku, jednak náklady vzniklé ukončení přepravy v třetí zemi, např. v přístavu, a v neposlední řadě i náklady vznikající zpravidla během dopravy v zahraničí při činnostech sloužících k zachování zboží v řádném stavu, např. krmení zvířat během přepravy. Částka placená za tyto výdaje se uvádí do prohlášení o údajích o celní hodnotě.

[29] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 108.

Příklad č. 11:

Běloruský prodávající nechal dovést českému kupujícímu speciálním kamionem 5 chovných koní, jejichž cena je 1.000.000,- Kč. Podle kupní smlouvy cena zahrnovala i náklady dopravy až na místo vstupu na celní území Společenství. Vedle faktury vystavené prodávajícím na 1.000.000,- Kč byla kupujícímu předložena dopravcem faktura na 35.000,- Kč za ošetřování, krmení a napájení zvířat během úseku dopravy Bělorusko – místo vstupu na celní území Společenství.

Řešení:

Celní hodnota musí být v tomto případě stanovena jako součet ceny skutečně placené (1.000.000,- Kč) a nákladů na manipulaci se zvířaty až na místo vstupu na celní území Společenství (35.000,- Kč), tj. celkem 1.035.000,- Kč).

4.2.3. Snížení hodnoty transakce dováženého zboží o odpočitatelné položky

Jak bylo již v předcházející části této práce již uvedeno, celní hodnotu stanovovanou metodou hodnoty transakce dováženého zboží je nutné ještě upravovat, když jednu z těchto úprav představuje také aplikace článku 33 celního kodexu. Podle tohoto ustanovení se do celní hodnoty nezapočítávají, za předpokladu, že jsou vykázány odděleně od ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacena:

A) Náklady na dopravu zboží po jeho příchodu na místo, kde vstoupilo na celní území Společenství. V případech, kdy je tedy zboží dodáváno vyplaceně do místa určení, které se nachází až za místem vstupu na celní území Společenství (např. za dodací podmínky CPT Plzeň), nebude ta část dopravy, která se uskutečnila ve Společenství (Evropské unii), po vstupu na její celní území, započtena do celní hodnoty dováženého zboží. Je-li zboží fakturováno za jednotnou cenu s dodáním na místo určení, která odpovídá ceně na místo vstupu na celní území Společenství, neodečítají se, podle ustanovení článku 164 písm. b) celního kodexu, od této ceny náklady na dopravu uvnitř Společenství. Odečtení je však možné, je-li celním orgánům prokázáno, že cena s dodáním na hranici je nižší než jednotná cena s dodáním na místo určení. V případě deklarantova požadavku na odpočet části dopravních nákladů vynaložených při dopravě zboží z místa vstupu na celní území Společenství na místo určení, je tento povinen skutečnosti určující tyto náklady (například poměr vzdáleností do místa vstupu na celní území Společenství a z tohoto místa na místo určení) hodnověrným způsobem prokázat (např. záznamy o provozu a výkonu motorového vozidla).

Příklad č. 12:

Z Ukrajiny je do České republiky dopravováno zboží pro českého kupujícího za cenu 300.000,- Kč s dodací podmínkou INCOTERMS EXW. Dopravní společnost fakturuje českému kupujícímu náklady na dopravné ve výši 45.000,- Kč (25.000,- Kč dopravné mimo EU a 20.000,- Kč dopravné po EU).

Řešení:

Celní hodnota dováženého zboží pro účely výpočtu celních dávek činí v tomto případě 325.000,- Kč.

B) Náklady na stavbu, instalaci, montáž, údržbu nebo technickou pomoc vynaložené po dovozu na dovážené zboží jako např. průmyslová zařízení, stroje a vybavení. Tyto

náklady zahrnují jak provedenou práci, tak i spotřebovaný materiál. Podmínkou odečtení je, že výdaje vznikly za práce, stavbu, montáž atd., které byly provedeny na dovezeném zboží a až po dovozu tohoto zboží. Za podmínky, že uvedené náklady jsou na faktuře nebo jiném dokladu odlišeny a jsou součástí ceny skutečně placené nebo která má být zaplacena, nebudou součástí celní hodnoty dovezeného zboží a celní úřad je odečte. Montáž, stavební a jiné práce na dovezeném zařízení mohou být v některých případech provedeny osobou usazenou v Evropské unii, zatímco v jiných případech může existovat smlouva o tom, že dodavatel použije vlastní montéry a vybavení. Určení celní hodnoty musí v takových případech vycházet ze smluv mezi kupujícím a prodávajícím.

Příklad č. 13:

Česká obchodní společnost zabývající se výrobou pánských kalhot zakoupí ve Švýcarské konfederaci poloautomatické šicí stroje za 8.000.000,- Kč. Podle uzavřené kupní smlouvy se prodávající zavázal k provedení montáže šicích strojů ve výrobním závodě kupujícího, k proškolení personálu na dovezených strojích a k zajištění údržby po určitou dobu po dovozu, přičemž náklady na tyto činnosti byly zahrnuty do ceny skutečně placené. Ve faktuře byly vykázány odděleně tak, že náklady na montáž činily 450.000,- Kč, náklady na proškolení personálu 65.000,- Kč a náklady na údržbu pak 250.000,- Kč.

Řešení:

Vzhledem k tomu, že v celkové ceně 8.000.000,- Kč byly částky za dodatečné výkony prodávajícího zahrnuty, ale na faktuře byly vykázány odděleně, nezahrnou se náklady na montáž, proškolení personálu a náklady na údržbu do celní hodnoty dovezených šicích strojů. Celní hodnota v tomto případě se bude rovnat částce 7.235.000,- Kč.

C) Úroky z finančního ujednání uzavřeného kupujícím a vztahujícího se na nákup dováženého zboží bez ohledu na to, zda úvěr poskytuje prodávající nebo jiná osoba, jestliže bylo poskytnutí úvěru uzavřeno písemně a jestliže může kupující prokázat, bude-li o to požádán, že

1. zboží je skutečně prodáváno za cenu prohlašovanou jako cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena, a

2. požadovaná úroková sazba nepřevyšuje obvyklou úrokovou sazbu uplatňovanou v dané zemi při podobných operacích v okamžiku, kdy k finanční úhradě dochází.

Nedojde-li k zaplacení ceny kupujícím během obvyklých lhůt splatnosti, mohou kupující a zpravidla prodávající (úvěrovat může i třetí osoba) uzavřít dohodu o financování, podle které se platba (včetně platby úroků) provádí později. Prodávající (nebo třetí osoba) tak úvěruje kupní cenu.[30] Úrokem se rozumí i úrok, který je kupující povinen uhradit z toho titulu, že souhlasil s jedním z termínů na zaplacení dovezeného zboží nabídnutých prodávajícím. Prodávající a kupující mohou uzavřít dohodu, že částka, která má být zaplacena v den dodání, může být zaplacena i později, pokud bude zaplacen úrok. Toto ujednání může tvořit i součást kupní smlouvy. Je na osobě deklaranta, aby dokázal, že kupující má možnost volby mezi přímou platbou ceny prohlašované za cenu skutečně placenou, nebo cenou vyšší, zahrnující úrok. Doložení může mít formu předložení ceníku prodávajícího s běžnými cenami stejného nebo podobného zboží prodávaného na vývoz ve stejném čase nebo téměř stejném čase. Úroky, které z ceny nabíhají ve třetích zemích (zemích mimo Evropskou unii) na základě písemných dohod o financování, nejsou součástí celní hodnoty. Předpokladem srážky z celní hodnoty je, že při financování nákupu takového zboží byla použita úroková sazba běžná v zemi vývozu. Celní úřad může vyžadovat v případě pochybností o ceně nebo o úrokové sazbě prokázání, že zboží je dodáváno za cenu prohlašovanou jakožto cenu, která je skutečně placena nebo má být placena, a že požadovaná úroková sazba nepřevyšuje obvyklou úrokovou sazbu při podobných operacích v době, kdy dochází k finanční úhradě a v zemi, ve které se financování uskutečnilo. Pokud je úroková sazba podstatně vyšší než obvyklá úroková sazba pro obchody stejného druhu v zemi a v době, ve které se úvěr poskytuje, lze odečíst pouze obvyklou úrokovou sazbu.

Příklad č. 14:

Zboží, jehož cena je 1.000.000,- Kč, je dováženo do České republiky z USA, přičemž písemná kupní smlouva obsahuje ustanovení o poskytnutí úvěru prodávajícím

[30] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 122.

kupujícímu na dobu 6 měsíců ode dne dodávky zboží. Výše úroku je dohodnuta ve výši 3 % z ceny zboží. Kupujícímu bude fakturována celkem částka 1.030.000,- Kč.

Řešení:

Celní hodnota dovezeného zboží bude 1.000.000,- Kč, protože hodnocené zboží je podle ceníku prodávajícího skutečně prodáváno za 1.000.000,- Kč, poskytnutí úvěru je doloženo písemně tím, že je uvedeno přímo v kupní smlouvě, a úroková sazba 3 % je obvyklá.

D) Náklady spojené s právem reprodukovat dovážené zboží ve Společenství. Dovoz musí být s takovým účelem uskutečněn, což musí být doloženo celnímu úřadu příslušnou smlouvou.

Příklad č. 15:

Po dovezení nahraného DVD nosiče v deklarované hodnotě 200,- EUR, která byla podle smlouvy mezi prodávajícím a kupujícím dovezena za účelem rozmnožení (reprodukce), se DVD nosič okopíruje v počtu 500 kopií. Za právo kopírovat (reprodukovat) obsah DVD nosiče musí dovozce zaplatit držiteli práv poplatek ve výši 25.000,- EUR.

Řešení:

Tento poplatek není součástí celní hodnoty dovezeného DVD nosiče, pokud je poplatek odlišen od ceny nosiče například na příslušné faktuře.

E) Nákupní provize. Nákupní provizí je zde především myšlena provize (odměna) „nákupního agenta“, který z příkazu kupujícího uzavírá s prodejcem kupní smlouvu vlastním jménem, ale na účet kupujícího.

F) Dovozní cla a jiné poplatky splatné ve Společenství při dovozu nebo prodeji zboží. Cla, daně a poplatky uplatněné v Evropské unii z důvodu dovozu nebo prodeje dovezeného zboží se tedy nestávají součástí celní hodnoty. V případech, kdy se zboží prodává za ceny zahrnující dovozní cla, daně a jiné poplatky (prodávající svou cenu kalkuluje tak, aby také obsahovala dovozní cla, daně a ostatní poplatky) splatné v Evropské unii, při dovozu nebo prodeji zboží (například při použití dodací podmínky DDP – s dodáním do místa určení, clo placeno) musí se tato cla, daně a poplatky od ceny skutečně placené za dovezené zboží odečíst.[31] Pojem dovozního cla

[31] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 124.

osvětluje článek 4 odst. 10 celního kodexu, který jej vymezuje jako clo a poplatky s rovnocenným účinkem vybírané při dovozu zboží.

U veškerých v této části práce zmíněných odpočitatelných položek musí být v okamžiku určování celní hodnoty splněno, že faktury, účtu nebo jiné dokumentace (například z kupní smlouvy) vyplývá, že výše uvedené náklady jsou měřitelné a již v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena zahrnuté.

4.2.4. Prokazování hodnoty transakce dováženého zboží

Hodnotu transakce dováženého zboží prokazuje deklarant celním orgánům v souladu s ustanovením článku 181 odst. 1 prováděcího nařízení předložením jednoho vyhotovení faktury. V případech, kdy je celní hodnota deklarována formou písemného prohlášení, celní úřad si ponechá toto vyhotovení faktury a připojí je k tomuto prohlášení. Je-li celní hodnota deklarována v písemné formě a hodnota transakce je prokazována je prokazována fakturou za dovážené zboží vystavenou na osobu, která je usazena v jiném členském státě, než ve kterém je celní hodnota deklarována, musí deklarant podle ustanovení článku 181 odst. 2 prováděcího nařízení předložit celnímu úřadu dvě vyhotovení příslušné faktury. Jedno vyhotovení si ponechá celní úřad, druhé vyhotovení tento úřad opatří úředním razítkem, pořadovým číslem, pod kterým deklaraci eviduje a vrátí je deklarantovi, aby je předal osobě, na jejíž jméno je faktura vystavena. Prokazuje-li deklarant hodnotu transakce, která je hrazena jinak než v penězích, je povinen hodnověrným způsobem prokázat druh obchodně právního vztahu, na základě kterého tato hodnota transakce zboží vznikla. Jedná se zpravidla o výměnné obchody, kompenzační obchody a vícestranné obchodní výměny, kdy hodnota převáděného zboží je kompenzována dodávkami jiného zboží nebo dodávkami služeb.

4.3. Metoda hodnoty transakce stejného nebo podobného zboží

4.3.1. Metoda hodnoty transakce stejného zboží

Nemůže-li být celní hodnota určena metodou hodnoty transakce dováženého zboží, tedy první metodou celního hodnocení, je celní hodnotou, ve smyslu článku 30 odst. 2 písm. a) celního kodexu, hodnota transakce stejného zboží prodávaného pro vývoz do Společenství a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno. Pro účely celního hodnocení se rozumí, podle ustanovení článku 142 odst. 1 písm. c) prováděcího nařízení, *„stejným zbožím“* zboží vyrobené v téže zemi, které je ve všech ohledech, včetně fyzických znaků, jakosti a vzhledu, přičemž drobné rozdíly nevylučují, aby zboží, které jinak odpovídá vymezení, bylo považováno za stejné. V souladu s ustanovením článku 150 odst. 1 prováděcího předpisu se celní hodnota, v případě aplikace metody hodnoty transakce stejného zboží, určuje u stejného zboží prodávaného pro vývoz na stejné obchodní úrovni v zásadě stejném množství jako hodnocené zboží. Neexistují-li takové prodeje, použije se hodnota transakce u stejného zboží prodávaného na jiné obchodní úrovni (za odlišných podmínek obchodu) nebo v jiném množství, upravená s ohledem na rozdíly vyplývající z obchodní úrovně nebo z množství, pokud lze tyto opravy bez ohledu na to, zda vedou ke zvýšení nebo snížení hodnoty transakce, provést na základě předložených skutečností, které jasně prokazují správnost a přesnost úpravy. Jestliže hodnota transakce zahrnuje náklady ve smyslu článku 32 odst. 1 písm. e) celního kodexu (náklady na dopravu a pojištění dováženého zboží a náklady na nakládku, vykládku a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží až na místo, kde zboží vstupuje na celní území Společenství), upraví se, podle článku 150 odst. 2 prováděcího nařízení, s ohledem na významné rozdíly mezi těmito náklady u dováženého a stejného zboží vyplývající ze vzdálenosti a způsobů přepravy. Hodnotou transakce dováženého stejného zboží je, podle ustanovení článku 150 odst. 5 provádějícího nařízení, celní hodnota, která již byla určena podle článku 29 celního kodexu (metodou hodnoty transakce dováženého zboží) a která obsahuje výše uvedené úpravy podle článku 150 odst. 1 a 2 prováděcího nařízení.

Příklad č. 16:

Norský prodejce tenisových raket zaslal českému kupujícímu A, v důsledku velmi dobrých obchodních vztahů, zdarma zásilku 20 tenisových raket. Ve stejném období zaslal norský prodejce také českému kupujícímu B zásilku stejných tenisových raket a ve stejném množství jako kupujícímu A. Na faktuře uvedl cenu 60.000,- Kč, a to včetně dopravních nákladů a nákladů na pojištění). Celní hodnota byla celním úřadem následně určena metodou hodnoty transakce dováženého zboží ve výši 60.000,- Kč.

Řešení:

Protože je známa cena stejného zboží, bude pro zásilku stejného zboží dovezeného ve stejnou dobu pro kupujícího A při použití metody hodnoty transakce stejného zboží určena také celní hodnota 60.000,- Kč.

4.3.2. Metoda hodnoty transakce podobného zboží

Nemůže-li být celní hodnota určena metodou hodnoty transakce dováženého zboží, tedy první metodou celního hodnocení, ani metodou hodnoty transakce stejného zboží, tedy metodou druhou v pořadí, je celní hodnotou, ve smyslu článku 30 odst. 2 písm. b) celního kodexu, hodnota transakce podobného zboží prodávaného pro vývoz do Společenství a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno. *Podobným zbožím* se zde, ve smyslu ustanovení článku 142 odst. 1 písm. d) prováděcího kodexu, rozumí zboží vyrobené v téže zemi, které, přestože není stejné ve všech ohledech, má obdobné vlastnosti, které mu umožňuje plnit stejné funkce a být obchodně zaměnitelné. Při stanovení, zda lze zboží považovat za podobné, se kromě jiného přihlíží k jakosti zboží, jeho pověsti a existenci ochranné známky. Podle článku 151 odst. 1 prováděcího nařízení se pro účely čl. 30 odst. 2 písm. b) celního kodexu (hodnota transakce u podobného zboží) celní hodnota určuje na základě hodnoty transakce u podobného zboží prodávaného pro vývoz na stejné obchodní úrovni v zásadě stejném množství jako hodnocené zboží. Nezjistí-li se takový prodej, použije se hodnota transakce u podobného zboží prodávaného na jiné obchodní úrovni (za odlišných obchodních podmínek) nebo v jiném množství, pokud lze tyto úpravy bez ohledu na to, zda vedou ke zvýšení nebo snížení hodnoty transakce, provést na základě předložených skutečností (důkazů), které jasně prokazují správnost a přesnost úpravy. V případě, že hodnota transakce zahrnuje náklady ve smyslu článku 32 odst. 1 písm. e) celního kodexu, upraví se (obdobně jako u metody hodnoty transakce stejného zboží), podle článku 151 odst. 2 prováděcího nařízení, s ohledem na významné rozdíly mezi těmito náklady u dováženého a podobného zboží vyplývajícími ze vzdáleností a způsobů přepravy. Pro účely celního hodnocení se pak, podle článku 151 odst. 5 prováděcího nařízení, hodnotou transakce dováženého podobného zboží rozumí celní hodnota, která již byla určena podle článku 29 celního kodexu a která obsahuje úpravy podle článku 151 odst. 1 a 2 prováděcího nařízení.

Příklad č. 17:

Český kupující X dovezl od ruského výrobce A náhradní díly. Vzhledem k tomu, že mezi prodávajícím A a kupujícím X existuje spojení, které značně ovlivnilo cenu dovážených náhradních dílů, nemohla být celní hodnota náhradních dílů určena aplikací metody hodnoty transakce dováženého zboží, Celní úřad má k dispozice níže uvedené údaje o

dovozech podobných náhradních dílů do České republiky ve skoro stejnou dobu a v podstatě ve stejném množství, v jakém byl uskutečněn dovoz náhradních dílů, jejichž celní hodnota má být určena:

- *Ruský výrobce B prodal podobné náhradní díly za cenu 1.600,- Kč*
- *Ruský prodejce C prodal podobné ukrajinské náhradní díly za cenu 1.300,- Kč*
- *Ruský výrobce D prodal podobné náhradní díly za cenu 1.500,- Kč*
- *Turecký prodávající E prodal podobné ruské náhradní díly za cenu 1.400,- Kč*

Řešení:

Hodnotu transakce náhradních dílů prodaných ruským prodávajícím C nelze použít, protože se nejedná o ruské náhradní díly. Hodnotu transakce náhradních dílů prodaných prodávajícím E nelze použít, protože jsou prodávány z jiné země než z Ruska. Pro určení celní hodnoty náhradních dílů bude v předmětném případě použita hodnota transakce prodávajícího D (cena 1.500,- Kč), protože se jedná o nejnižší zjištěnou hodnotu transakce podobného zboží.

4.3.3. Společné pravidla pro metody hodnoty transakce stejného a podobného zboží

Aby bylo možné posoudit zboží pro účely článku 30 odst. 2 písm. a) a b) prováděcího nařízení, jako zboží stejné nebo zboží podobné, musí být podle článku 142 písm. c) a d) prováděcího nařízení, vyrobeno ve stejném státě jako zboží, které má být hodnoceno. Přednostně má být použito zboží vyrobené stejnou osobou (výrobcem). Pokud takové zboží není k dispozici, může být podle článku 150 odst. 4 a 151 odst. 4 prováděcího nařízení, vzato v úvahu i zboží vyrobené jinou osobou.[32]

Časové vymezení „ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu" je Celní správou České republiky, v souladu s obchodní praxí a podmínkami trhu, aplikováno tak, že se zohledňují zpravidla vývozy zboží do Společenství (Evropské unie) v časovém úseku 3 měsíců před dovozem hodnoceného zboží a 3 měsíce po jeho dovozu. Interní předpisy německé celní správy například uvádějí, že za přibližně stejnou dobu se považuje doba, která není více než 60 dnů před vývozem do Evropské unie nebo 60 dnů po vývozu ohodnocovaného zboží.[33] Při interpretaci předmětného časového vymezení je třeba brát v potaz všechny okolnosti předmětného dovozu, například zda se nejedná o zboží, u kterého dochází v krátkém období k značným změnám ceny (např. sezónní zboží) atd.. Výklad tohoto časového vymezení by měl být tak prováděn pružně. Okamžik, který rozhodující pro srovnávání je den propuštění hodnoceného zboží do celního režimu volný oběh.

Je-li celním úřadem zjištěna při aplikaci metody hodnoty transakce stejného nebo podobného zboží více než jedna hodnota transakce u stejného nebo podobného zboží použije, v souladu s ustanoveními článků 150 odst. 3 a 151 odst. 3 prováděcího nařízení, k určení celní hodnoty dováženého zboží nejnižší z těchto hodnot (viz příklad č. 17).

Podle článku 142 odst. 2 prováděcího nařízení se pojmy „stejné zboží" a „podobné zboží" nevztahují na zboží obsahující techniku, vývoj, uměleckou práci, design a plány a nákresy, pro které nebyla provedena úprava podle článku 32 odst. 1

[32] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 165.
[33] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 165.

písm. b) bodu iv) celního kodexu, protože tyto práce byly provedeny ve Společenství (Evropské unii).

V rámci aplikace metod hodnoty transakce stejného nebo podobného zboží je povinností celního úřadu zjišťovat základ hodnoty potřebné pro použití těchto metod celního hodnocení v úzké součinnosti s dovozcem. Celní úřad může v rámci tohoto procesu celního hodnocení využít informace poskytnuté dovozcem, informace získané z vlastních zdrojů (z celních prohlášení evidovaných u celního úřadu, u jiných celních úřadů nebo z databází a evidencí celní správy) i informace jím opatřené od jiných osob (např. od Českého statistického úřadu).

4.4. Metoda deduktivní (jednotkové ceny)

Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle článku 29 a článku 30 odst. 2 písm. a) a b) celního kodexu, je celní hodnotou hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží takto prodává v Evropské unii, v největším úhrnném množství v době dovozu ohodnocovaného zboží nebo ve skoro stejnou dobu osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují, s výhradou srážek týkajících se:

a) provizí všeobecně placených nebo dohodnutých nebo přirážek všeobecně používaných pro zisk a všeobecné výlohy ve spojitosti s prodeji dovezeného zboží stejné kategorie nebo druhu v Evropské unii,
b) obvyklých dopravních a pojišťovacích výloh a s tím souvisejících výloh vzniklých v Evropské unii,
c) cel a státních daní, které mají být zaplaceny v Evropské unii z titulu dovozu nebo prodeje zboží.[34]

Aplikace deduktivní metody je možná dvěma způsoby, odlišnými podle toho, zda v době dovozu jsou k dispozici údaje o dříve dovezeném a prodávaném stejném nebo podobném zboží, nebo takové údaje k dispozici nejsou. Pro zjednodušení a účely této práce jsou označeny metody 4A a 4B. Zásadou je, že při použití těchto metod má vždy přednost uplatnění metody 4A a teprve až není-li možné její aplikace, může být použita metoda 4B.

Metoda 4A se použije v případech, kdy může být celní hodnota určena v době dovozu, přičemž podmínkou není, aby bylo dovezené zboží prodáno ještě před určením jeho celní hodnoty. Podle ustanovení článku 152 odst. 1 písm. a) prováděcího nařízení může být pro určení jednotkové ceny použito stejné nebo podobné dovážené zboží prodáváno ve Společenství (Evropské unii) ve stavu, v jakém bylo dovezeno, a při stanovení celní hodnoty se potom provedou příslušné srážky.

Metoda 4B je použitelná v případech, kdy nebylo dosud (v době dovozu) v Evropské unii konkrétní dovezené zboží prodáváno a nejsou tak k dispozici ani údaje o prodejích stejného nebo podobného zboží prodaného na vývoz do Evropské unie v době dovozu hodnoceného zboží. Neprodává-li se dovážené zboží ani stejné nebo

[34] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 172.

podobné dovezené zboží v době dovozu zboží, které má být ohodnoceno, je celní hodnota založena na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží prodává v tuzemsku (v Evropské unii) ve stavu, v jakém bylo dovezeno, nejpozději (pojem „nejpozději“ se rozumí den nejbližší po dnu, ve kterém se uskutečnily v tuzemsku prodeje dovezeného zboží nebo stejného nebo podobného zboží v množství dostatečném pro určení jednotkové ceny) však před uplynutím 90 dnů po tomto dovozu.[35] Celní hodnota se tak určuje, podle ustanovení článku 152 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení, za užití prodeje konkrétního později dovezeného (hodnoceného) zboží v Evropské unii, s odečtením příslušných srážek. Na žádost dovozce o propuštění zboží do celního režimu volný oběh na základě neúplného celního prohlášení s odůvodněním, že celní hodnota dovezeného zboží bude určována metodou deduktivní, lze žádosti vyhovět a zboží propusti podle článku 254 a násl. prováděcího nařízení. Propuštění na základě neúplného celního prohlášení představuje využití jednoho z legálních zjednodušených postupů pro co největší zjednodušení celních formalit a postupů, aniž je narušen řádný průběh celního řízení (článek 76 odst. 1 písm. a) celního kodexu).

Při stanovování jednotkové ceny lze vyžít odkazu na ceník nebo na konkrétní skutečné prodeje. Vyžití ceníku je vázáno pouze na případy, kde je dovozce schopen relevantně doložit, že ceny v něm uvedené odpovídají uskutečněným prodejům.

Příklad č. 18:

Zboží se prodává podle ceníku, který poskytuje zvýhodněné jednotkové ceny při nákupech ve větších množstvích:

Prodané množství	***Jednotková cena***	***Počet prodejů***	***Celkové množství prodané v dané cenové skupině***
1 – 10 jednotek	*100*	*10 prodejů po 5 jednotkách* *5 prodejů po 3 jednotkách*	*65*
11 – 25 jednotek	*95*	*5 prodejů po 11 jednotkách*	*55*
Více než 25 jednotek	*90*	*1 prodej po 50 jednotkách* *1 prodej po 30 jednotkách*	*80*

[35] ŽEMLIČKA, Lubomír. *Celní zákon a předpisy související v praxi od 1. 7. 2002*. 2. doplněné a aktualizované vydání. Olomouc: Anag, 2002, s. 455, ISBN 80-726-3136-5, s. 64.

Řešení:

Největší počet jednotek prodaných za jednu cenu je 80. Jednotková cena za největší úhrnné množství je tedy 90.

4.5. Metoda vypočítané hodnoty

V pořadí pátá z metod celního hodnocení metoda vypočítané hodnoty vychází zpravidla z informací dostupných v Evropské unii a je vyjádřena jako součet následujících položek:

a) nákladů na materiál a výrobu nebo jiné zpracování, které jsou vynaloženy na produkci dováženého zboží,
b) částky pro zisk a všeobecné výdaje ve výši, kterou výrobci (producenti) v zemi vývozu obvykle zahrnují do prodejů zboží téže povahy nebo téhož druhu jako hodnocené zboží určené k vývozu do Společenství,
c) nákladů na všechny položky uvedené v článku 32 odst. 1 písm. e) celního kodexu nebo jejich hodnoty.

Do ceny nebo hodnoty materiálu a výroby dle shora uvedeného písmena a) je nutno zahrnout i náklady na nádoby, které se pro celní účely považují za součást zboží a náklady na balení zahrnující jak práci, tak materiál. Dále se do těchto nákladů zahrnuje vhodně rozvržená hodnota všeho zboží nebo služeb uvedených v článku 32 odst. 1 písm. b) celního kodexu, které jsou poskytovány kupujícímu přímo nebo nepřímo v souvislosti s výrobou dováženého zboží. Hodnota služeb uvedených v článku 32 odst. 1 písm. b) bodě iv) celního kodexu (hodnoty techniky, vývoj, umělecká práce, design a plány a nákresy provedené mimo Evropskou unii nezbytné pro výrobu dováženého zboží) poskytnutých v Evropské unii se do hodnoty zahrne pouze v případě, že byly výrobci účtovány (článek 153 odst. 2 provádějícího nařízení).

Všeobecnými výdaji ve smyslu shora uvedeným písm. b) se rozumí přímé a nepřímé náklady na výrobu zboží pro vývoz a jeho uvádění na trh, které nebyly do celní hodnoty zahrnuty podle shora uvedeného písm. a).

Celní úřad není oprávněn, ve smyslu ustanovení článku 153 odst. 1 prováděcího předpisu, vyžadovat od osoby, která není usazena v Evropské unii (zpravidla výrobce) předkládání účtů nebo jiných podkladů případně umožnění přístupu k nim pro účely stanovování celní hodnoty zboží podle metody vypočítané hodnoty. Pokud jsou ovšem celním orgánům tyto podklady pro určení celní hodnoty poskytnuty z vlastní iniciativy výrobce, může celní úřad tyto podklady pro určení celní hodnoty použít a navíc se souhlasem výrobce, podklady ověřit v zemi, která není členem Evropské unie, jestliže o

tom uvědomí orgány dané země s dostatečným předstihem a zmíněné orgány se šetřením souhlasí.

V praktické činnosti celních orgánů je metoda vypočítané hodnoty využívána velice zřídka s tím, že pokud je aplikována, tak na případy, kdy jsou kupující a prodávající ve spojení a prodávající (výrobce) je ochoten poskytnout celnímu úřadu údaje potřebné pro zjištění nákladů a v případě potřeby zaručit možnost pozdějšího ověření. Cena nebo hodnota nákladů nebo hodnoty materiálu, výroby nebo jiného pracovního postupu používaného k výrobě dováženého zboží se určí na základě údajů, které se týkají výroby zboží, předložených výrobcem nebo jeho jménem jinou osobou (například dovozcem), založených na obchodním účetnictví výrobce, pokud je toto účetnictví slučitelné se všeobecně přijatými účetními zásadami uplatňovanými v zemi výroby.[36] Pokud se k určení vypočtené hodnoty použijí jiné informace, než které byly poskytnuty výrobcem nebo jeho jménem, sdělí celní úřad, v souladu s ustanovením článku 153 odst. 3 prováděcího nařízení, deklarantovi, pokud o to požádá, s výhradou článku 15 celního kodexu, původ těchto informací, použité údaje a výpočty, které z nich vycházejí.

[36] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 179.

4.6. Metoda použití vhodných (rozumných) prostředků

Nemůže-li být celní hodnota určena dováženého zboží určena žádnou z předchozích metod (tedy podle článků 29 až 30 celního kodexu), určí se na základě údajů dostupných v Evropské unii s použitím vhodných prostředků slučitelných se zásadami a obecnými ustanoveními dohody o provádění článku VII GATT, a to na základě údajů, které jsou v Evropské unii k dispozici, přičemž tato hodnota má být v co největší možné míře založena na již dříve určených celních hodnotách.

Negativním vymezením metody vhodných prostředků je pravidlo, že celní hodnota určována touto metodou nemůže být založena na:

a) prodejní ceně v Evropské unii zboží zde vyráběného,
b) postupu, který stanoví přijímání vyšší ze dvou možných hodnot pro celní účely,
c) ceně zboží na domácím trhu v zemi vývozu,
d) výrobních nákladech jiných než vypočtených hodnotách, které byly určeny pro stejné nebo podobné zboží v souladu s článkem 30 odst. 2 písm. d) celního kodexu,
e) ceně zboží pro vývoz do země, která netvoří součást celního území Evropské unie,
f) minimálních celních hodnotách nebo
g) libovolných nebo fiktivních hodnotách.

Aplikace metody vhodných prostředků předpokládá použít nejdříve s rozumnou pružností postupy podle článku 29 a článku 30 odst. 2 celního kodexu (metody první až páté), a to v postupném pořadí, a až poté pokud nelze celní hodnotu takto určit, využít i jiné metody a prostředky za předpokladu, že nejsou negativním vymezením dle předchozího odstavce této práce vyloučeny.

Některé příklady, které lze považovat za příklady s rozumnou pružností:

- *Stejné zboží* – požadavek, aby stejné zboží bylo vyvezeno ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno, může být vykládáno pružně; stejné dovážené zboží vyrobené v jiné zemi než v zemi vývozu zboží, které je hodnoceno, může být podkladem pro celní hodnocení;
- *Podobné zboží* – požadavek, aby podobné zboží bylo vyvezeno ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží, které je hodnoceno, může být vykládán

pružně; podobné dovážené zboží vyrobené v jiné zemi než v zemi vývozu, které je hodnoceno, může být podkladem pro celní hodnocení;[37]

Mezi jiné metody a prostředky, které jsou pro určení celní hodnoty metodou vhodných prostředků využitelné lze například řadit údaje z ceníků nebo cenových nabídek, kótované údaje na burzách či soudně znalecké posudky.

Příklad č. 19:

Při dovozu předváděcích vzorků zboží, které jsou dodány zdarma do České republiky, je celní hodnota zboží prokazována „pro forma" fakturou. Protože není splněna podmínka prodeje pro vývoz do Evropské unie, není možné stanovit celní hodnotu vzorků aplikací metody hodnoty transakce dováženého zboží a nejsou k dispozici ani potřebné podklady pro použití dalších pomocných metod celního hodnocení.

Řešení:

Celní hodnotu předváděcích vzorků lze určit na základě vzorkové („pro forma") faktury, jestliže o její správnosti není pochyb, tzn. s pružným použitím metody hodnoty transakce dováženého zboží.

[37] ŽEMLIČKA, Lubomír. *Celní zákon a předpisy související v praxi od 1. 7. 2002*. 2. doplněné a aktualizované vydání. Olomouc: Anag, 2002, s. 455, ISBN 80-726-3136-5, s. 68.

5 PRAVIDLA PRO PŘEPOČET ČÁSTEK VYJÁDŘENÝCH V JINÉ MĚNĚ

Za předpokladu, že jsou údaje sloužící k určení celní hodnoty dováženého zboží vyjádřeny v cizí měně (měně jiné než je zákonná měnová jednotky České republiky, kterou je koruna česká), je nutné provést úpravu (přepočet) na koruny české.

Pravidla pro přepočet částek vyjádřených v cizí měně nalezneme zejména v článku 35 celního kodexu a v článcích 168 až 172 prováděcího nařízení.

Článek 35 celního kodexu stanoví, že jsou-li položky, na jejichž základě je určována celní hodnota zboží, vyjádřeny v jiné měně, než je měna členského státu, ve kterém se provádí hodnocení, použije se směnný kurz, který řádně vyhlásí příslušné orgány členského státu. Příslušným orgánem členského státu, zmiňovaným v předchozím ustanovení celního předpisu je v případě České republiky Česká národní banka.

Ve smyslu článku 169 prováděcího nařízení je rozhodným směnným kurzem pro přepočet skutečností, které slouží k určování celní hodnoty zboží, vyjádřených v jiné měně než je měna koruna česká, směnný kurz zaznamenaný v předposlední středu kalendářního měsíce, který je řádně zveřejněn téhož dne nebo následujícího dne. Tento kurz se pak používá celý následující měsíc, neplatí-li určité dále uvedené výjimky. Pokud není v předposlední středu žádný kurz zaznamenán nebo zveřejněn, považuje se za kurz zaznamenaný v uvedenou středu poslední zaznamenaný kurz pro danou měnu zveřejněný v předchozích čtrnácti dnech. Jako zdroj informace o platných kurzech může deklarant využít kurzovní lístek České národní banky vyhlášený a rozšiřovaný bankou přímo nebo prostřednictvím tisku. Platné směnné kurzy pro výpočet cla a ostatních celních poplatků zveřejňuje také pravidelně Celní správa České republiky na svých internetových stránkách.[38]

Pokud nemůže být směnný kurz určen podle předchozího odstavce této práce (dle článku 169 prováděcího nařízení), určí se směnný kurz tak, aby pokud možno co nejpřesněji představoval současnou hodnotu dotyčné měny v obchodním styku. Jedná se zejména o případy, kdy není určitá měna vyhlášena v kurzech devizového trhu Českou národní bankou (např. tzv. exotické měny).

Jestliže se kurz cizí měny vyhlášený Českou národní bankou poslední středu kalendářního měsíce liší o 5 a více % od kurzu, který byl stanoven podle článku 169

[38] Dostupné na: http://www.celnisprava.cz/cz/aplikace/Stranky/kurzy.aspx

prováděcího nařízení k používání v následujícím kalendářním měsíci, použije se uvedený kurz od první středy tohoto následujícího kalendářního měsíce namísto kurzu stanoveného podle článku 169 prováděcího nařízení. V případě, že se v průběhu kalendářního měsíce používání kurz vyhlášený v libovolnou středu tohoto kalendářního měsíce liší o 5 a více % od kurzu, který byl stanoven podle předchozích pravidel, bude nahrazen tímto pozdějším kurzem, který bude platný do následující středy a bude používán až do konce stávajícího měsíce, za předpokladu, že nebude opět tímto způsobem nahrazen (tzn. pokud by ještě další středu ve stejném měsíci došlo ke změně kurzu o 5 a více %).

Používají-li se na základě zvlášť dohodnutých měnových doložek pevné přepočítací kurzy, bude kurzem přepočtu kurz dohodnutý mezi stranami. Nejedná se přitom o úřední kurzy podle článku 168 a následujících prováděcího nařízení. Tyto pevné kurzy se použijí odchylně od článku 35 celního kodexu, protože v těchto případech je dlužná skutečně výsledná částka odpovídající měně po provedení přepočtu na základě takového pevného kurzu.[39]

Podle Poradního dobrozdání 20.1 TVCHWCO je-li kupní smlouva uzavřena na základě pevného směnného kurzu a je-li sice na faktuře uvedena měna vývozní země, ale uvádí-li faktura nebo kupní smlouva, že úhrada má být provedena v měně dovozní země (v případě České republiky tedy v korunách českých) a platba byla provedena v měně dovozní země, není nutný převod podle oficiálního kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro cizí měnu uvedenou na faktuře, ale pro přepočet fakturované částky se použije pevný kurz stanovený společně kupujícím a prodávajícím a částka takto určená je cenou skutečně placenou.[40]

K přepočtu částky uvedené v cizí měně na české koruny se použije devizový kurz České národní banky platný v okamžiku přijetí celního prohlášení celním úřadem. Jestliže celní úřad povolí použití zjednodušeného postupu například podle článků 77 a 77 celního kodexu, použije se kurz platný v okamžiku přijetí prvního zjednodušeného celního prohlášení.

[39] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 144.
[40] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 141.

6 CELNÍ HODNOCENÍ NOSIČŮ INFORMACÍ A PRODUKTŮ INFORMAČNÍ TECHNOLOGIE A ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍHO RYCHLÉ ZKÁZE

6.1. Celní hodnocení nosičů informací a produktů informační technologie

Pro účely celního hodnocení produktů informační technologie byla v souladu s Rozhodnutím 4.1 VCHWTO provedena zvláštní úprava hodnocení médií informatiky obsahujících programové vybavení v článku 34 celního kodexu. V tomto článku je obsaženo zmocnění k vydání příslušných prováděcích ustanovení. Úprava, která byla na základě uvedeného zmocnění obsažena v článku 167 prováděcího nařízení, však byla Nařízením Komise (ES) č. 444/2002 zrušena a účelu Rozhodnutí 4.1 VCHWTO nevybírat dovozní clo ze softwaru dováženého na nosičích informací bylo dosaženo přistoupením Společenství (Evropské unie) k Dohodě o obchodu s produkty informační technologie (dále jen „ITA“).

Účinnosti pro Společenství nabyla ITA přijetím Rozhodnutí Rady č. 97/359/EC (o odstranění cel pro produkty informačních technologií), které je publikováno v Úředním věstníku Evropské unie včetně plánu snižování cel a modifikací tohoto plánu (dodatku A části 2 a dodatku B) obsahujících seznamy doplněné o příslušná osmimístná čísla harmonizovaného systému. Na základě odstavce 2 Ministerského prohlášení tvořícího součást ITA smluvní strany ITA postupně k 1. 1. 2000 zrušily cla a jiné poplatky na produkty informační technologie uvedené v dodatku A (seznam zboží podle položek harmonizovaného systému) a v dodatku B (seznam zboží, na které se ITA vztahuje, jsou-li zařazeny do harmonizovaného systému) k příloze ITA.

Z výše uvedeného vyplývá, že určení celní hodnoty produktů informační technologie podléhá stejným pravidlům jako ostatní zboží. Pokud je součástí ceny skutečně placené nebo která má být zaplacena za dovezené zboží (produkty informační technologie), i cena obsaženého software, bude clo vyměřeno z celní hodnoty, jejímž základem bude hodnota transakce příslušného zboží.

Je-li dováženo zboží (zařízení), které není předmětem ITA (není v seznamech tvořících dodatky ITA) a součástí jeho ceny je i cena software, přičemž platba za software je podmínkou prodeje příslušného zařízení, bude cenou skutečně placenou nebo která má být zaplacena celková cena, včetně ceny software. Je-li platba software podmínkou prodeje, není potom rozhodující, zda software již obsažen (nainstalován)

v hodnoceném zařízení v době dovozu, nebo zda je dodán například přenosem internetem, satelitem apod.

Pokud programové vybavení tvoří technika, vývoj, umělecká práce, design a plány a nákresy provedené jinde než ve Společenství (Evropské unii), které jsou potřebné pro výrobu dovezeného zboží a takové vybavení je dodáno bezplatně nebo za sníženou cenu prostřednictvím satelitu nebo telefonními linkami apod., jeho hodnota se podle ustanovení článku 32 odst. 1 písm. b) bod iv) celního kodexu zahrne do celní hodnoty dovezeného zboží.

Je-li programové vybavení dováženo na nosičích (médiích), uvedených v dodatku B ITA jako paměťová zařízení využívající magnetickou, optickou nebo jinou technologii, například:

a) Nahrané disky pro laserové snímací systémy pro produkci jiného záznamu než zvuku nebo obrazu (položka harmonizovaného systému 8524 3100),
b) Nahrané karty se zabudovaným magnetickým proužkem pro reprodukci jiného záznamu než zvuku nebo obrazu (položka harmonizovaného systému 8524 9100),
c) Ostatní nahraná média pro reprodukci reprezentovaných instrukcí, dat, zvuku a obrazu zaznamenaných v zařízení schopném číst a zpracovávat binární formy nebo, za předpokladu interakčnosti uživatele, pomocí zařízení pro zpracování dat (položka harmonizovaného systému 8524 9910),

platí pro ně stejné výše uvedené zásady, tzn. že cena dovezeného zboží bude jednou cenou složenou z nosiče a ceny nehraných instrukcí, dat atd..

Závazek vyplývající z Rozhodnutí 4.1 VCHWTO, tj. nevybírat dovozní clo ze softwaru dováženého na nosičích, je splněn tím, že nahrané nosiče (stejně jako nenahrané) jsou bez cla.

6.2. Celní hodnocení zboží podléhajícího rychlé zkáze

Některé zboží podléhající rychlé zkáze je dováženo na sklad a v době jeho dovozu se obvykle ještě neuskutečnil prodej. Podle článku 36 odst. 2 celního kodexu může být určení celní hodnoty takového zboží provedeno na žádost deklaranta odlišně od ustanovení článků 29, 30 a 31 celního kodexu.

Podle článku 152 odst. 1 písm. a) prováděcího nařízení může být celní hodnota zboží podléhajícího rychlé zkáze dováženého na sklad, uvedeného v příloze 26 provádějícího nařízení, určena přímo podle článku 30 odst. 2 písm. c) celního kodexu (tedy metodou deduktivní – jednotkové ceny). Jednotkové ceny oznamují členské státy Komisi (jedná se o vybrané členské státy, ve kterých je příslušná komodita obchodována v největším množství), která je zveřejňuje prostřednictvím integrovaného sazebníku Evropské unie TARIC (článek 6 Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87).

Jednotkové ceny se vypočítávají takto:

a) Po odpočtech uvedených v článku 152 odst. 1 písm. a) provádějícího nařízení oznámí členské státy Komisi jednotkovou cenu za 100 kg čisté hmotnosti pro každou položku zboží uvedeného v příloze č. 26 provádějícího nařízení. Pro obvyklé dopravní, pojišťovací a s nimi související náklady uvedené v článku 152 odst. 1 písm. a) bod ii) prováděcího nařízení mohou členské státy stanovit paušální částky, jejichž výši a způsob výpočtu dají na vědomí Komisi.
b) Jako referenční období pro určení jednotkových cen slouží předchozí čtrnáctidenní období, které končí ve čtvrtek předcházející týdnu, během kterého se mají stanovit nové ceny.

Pokud se deklarant rozhodne pro použití postupu podle článku 152 odst. 1 písm. a prováděcího nařízení, považuje se celní prohlášení za konečné a ustanovení týkající se neúplného celního prohlášení (články 253 až 259 prováděcího nařízení) se nepoužijí.

Jednotkovou cenu lze použít k určení celní hodnoty dovezeného zboží v období čtrnácti dnů, přičemž každé období začíná pátkem.

Výbor pro celní kodex používání systému zjednodušeného postupu pro stanovení celní hodnoty zboží podléhajícího rychlé zkáze dováženého na sklad monitoruje, proto musí členské státy zasílat Komisi roční statistiky obsahující údaje o

zboží uvedeném v příloze 26 prováděcího nařízení a dovezeném za předcházející rok, s rozdělením na:

a) Zboží dovezené na sklad (s použitím zjednodušeného postupu),
b) Zboží, u kterého byla k určení celní hodnoty použita metoda hodnoty transakce, a
c) Zboží, u kterého byly k určení celní hodnoty použity ostatní metody.

Statistiky mají zahrnovat zboží, které je předmětem dovozního cla, včetně zboží dovezeného v rámci preferenčního zacházení nebo jiných opatření k dočasnému pozastavení dovozních cel. Údaje o množství dovezeného zboží se uvádějí v tunách, hodnotové údaje v EUR.

Pro některé druhy ovoce a zeleniny, jejichž seznam je uveden v příloze XV části A a v části B k Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny („Nařízení 1580/07“), je stanoven režim vstupních cen.

Komise stanoví pro každý produkt a období uvedené v příloze XV části A Nařízení 1580/07 pro každý pracovní den a pro každý původ paušální dovozní hodnotu, které se rovná váženému průměru reprezentativních cen uvedených v článku 136 Nařízení 1580/07, od nichž je odečtena částka 5 EUR na 100 kg a valorická cla. Paušální dovozní hodnota vyjádřená v EUR se zveřejňuje v Úředním věstníku Evropské unie. Pro přepočet se použijí ustanovení článku 18 odst. 1 celního kodexu.

7 CELNÍ HODNOCENÍ V SOUVISLOSTI S NĚKTERÝMI CELNÍMI REŽIMY

Jedním z nejčastějších úkonů deklaranta, který navazuje na uskutečněný dovoz zboží je podání celního prohlášení na propuštění zboží do příslušného celního režimu, jako jednoho z celně schválených určení.

Těmito možnými režimy, které přicházejí v úvahu, mohou být následující druhy celních režimů:

a) pro dovoz
   - propuštění do volného oběhu,
   - uskladňování v celním skladu,
   - aktivní zušlechťovací styk,
   - dočasné použití,
   - přepracování pod celním dohledem;

b) pro vývoz
   - pasivní zušlechťovací styk,
   - vývoz

a zboží může být navrženo pro další přepravu i do celního režimu tranzit.[41]

V případě určování celní hodnoty zboží propuštěného do celního režimu volný oběh poté, co mu bylo přiděleno jiné celně schválené určení, aplikuje se obecný postup stanovený v článcích 28 až 35 celního kodexu jen pokud zvláštní předpisy o určení celní hodnoty zboží nestanoví jinak. Jestliže jsou tedy například v celním kodexu nebo v prováděcím nařízení obsaženy zvláštní speciální ustanovení, která se týkají celní hodnoty zboží propuštěného do režimu volného oběhu až v návaznosti na jiné celně schválené určení, mají tyto aplikační přednost před obecnými ustanoveními o celní hodnotě uvedenými v těchto celních předpisech.

Celní hodnocení v souvislosti s celním režimem uskladňování v celním skladu

Režim uskladňování v celním skladu podle článku 98 odst. 1 celního kodexu umožňuje skladovat v celním skladu

[41] MATOUŠEK, Pavel a Lenka SABELOVÁ. *Clo.* 1. vydání. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 480, ISBN 978-80-7357-263-1, s. 143.

a) zboží, které není zbožím Společenství, aniž toto zboží podléhá dovoznímu clu nebo obchodně-politickým opatřením;

b) zboží Společenství, pro které zvláštní předpisy Společenství stanoví, že se na ně v důsledku jeho uskladnění v celním skladu vztahují opatření obvykle uplatňovaná při vývozu zboží.

Celním skladem se pak podle článku 98 odst. 2 celního kodexu rozumí jakékoliv místo schválené celními orgány a pod jejich dohledem, kde je zboží skladováno za předepsaných podmínek.

Do režimu uskladňování v celním skladu může být propuštěno zboží, které bylo při dovozu do Evropské unie předmětem prodeje, ale i zboží, které bylo například dovezeno na nejistý prodej (dosud předmětem prodeje nebylo), nebo zboží, které není vlastnictvím deklaranta a nadále zůstává ve vlastnictví zahraniční osoby. Pro určení celní hodnoty při propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu platí plně ustanovení článku 28 až 36 celního kodexu.[42] Rozhodným okamžikem pro určení celní hodnoty zboží při jeho propuštění do celního režimu uskladňování v celním skladu je okamžik přijetí celního prohlášení. Cena dováženého zboží je deklarantem prokazována v souladu s ustanoveními článků 178 a 181 celního kodexu, tedy nejčastěji fakturou se současným předložením prohlášení o údajích o celní hodnotě.

Pokud je celnímu úřadu předloženo celní prohlášení na propuštění zboží do celního režimu uskladňování v celním skladu typu D (soukromý celní sklad, v němž je skladovatelem i ukladatelem jedna a táž osoba) a je povolen zjednodušený postup, musí být podle ustanovení článku 269 odst. 2 prováděcího nařízení doloženo podklady, na jejichž základě lze určit celní hodnotu.

Jestliže je celní hodnota určována v rámci propouštění zboží z režimu uskladňování v celním skladu do celního režimu volný oběh připadají v úvahu dvě možnosti:

1. U propouštěného zboží nedošlo během uskladnění v celním skladu nebo při jeho propuštění do celního režimu volný oběh k převodu či přechodu vlastnictví. V těchto situacích je základem pro určení celní hodnoty cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena za zboží prodané pro vývoz na celní území Společenství (Evropské unie), jak byla deklarována a prokázána

[42] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 185.

deklarantem při propuštění zboží do celního režimu uskladňování v celním skladu, upravená podle článků 32 (připočitatelné položky) a 33 (odpočitatelné položky) celního kodexu. Klíčovým údajem bude tedy především fakturovaná částka a měna, přičemž se použije přepočítací kurz platný v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží z celního režimu uskladňování v celním skladu do režimu volný oběh. V případech, kdy uskladněné zboží nebylo předmětem prodeje pro vývoz do Evropské unie (např. dovoz na nejistý prodej nebo bezúplatný dovoz zboží), se k určení celní hodnoty tohoto zboží použijí náhradní (pomocné) metody celního hodnocení.

2. U propuštěného zboží během uskladnění v celním skladu nebo při jeho propuštění do celního režimu volný oběh se uskutečnil převod či přechod vlastnictví. Zde bude zpravidla pro určení celní hodnoty rozhodný poslední prodej, který předcházel propuštění zboží do celního režimu volný oběh.

Článek 112 odst. 1 celního kodexu stanoví, že jestliže u dovozového zboží vznikl celní dluh a základem celní hodnoty tohoto zboží je cena, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacena, zahrnující náklady na skladování a uchování zboží během jeho uložení v celním skladu, nejsou tyto náklady zahrnuty do celní hodnoty, jestliže jsou vykázány odděleně od ceny, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacena. Tyto skutečnosti jsou celním úřadem zohledněny z moci úřední, tedy i bez výslovné žádosti deklaranta.

Při řešení případů uvedených v předcházejícím odstavci připadají v úvahu tři následující varianty:

1. V ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena jsou náklady na skladování a uchování zboží během jeho uložení v celním skladu obsaženy, a tyto jsou vykázány odděleně od ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena. Celní úřad předmětné náklady tedy do celní hodnoty nezahrne, a to i bez žádosti deklaranta.
2. V ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena jsou náklady na skladování a uchování zboží během jeho uložení v celním skladu obsaženy, a tyto nejsou vykázány odděleně od ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena. Celní úřad předmětné náklady do celní hodnoty zahrne a úprava podle článku 112 odst. 1 celního kodexu se tedy neprovede.

3. V ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena nejsou náklady na skladování a uchování zboží během jeho uložení v celním skladu obsaženy. Úprava podle článku 112 odst. 1 celního kodexu se tedy neprovádí.

Jestliže byly u uskladněného zboží provedeny operace a manipulace uvedené v článku 109 celního kodexu a v příloze č. 69 prováděcího nařízení, prováděné za účelem zlepšení jeho balení nebo prodejní jakosti nebo jeho úpravy pro dopravu, například dělení nebo sdružování nákladových kusů, výběr a třídění zboží, dolévání, přebalování, čištění, nové označování, doplňování, prohlížení, odebírání vzorků apod., posuzuje se povaha, celní hodnota a množství zboží, které jsou rozhodné pro vyměření cla, jako by tyto operace a manipulace nebyly provedeny, a podle článku 112 odst. 2 celního kodexu, se uvedené náklady do celní hodnoty nezapočítávají.[43] V evidenci musí být, dle článku 529 odst. 2 prováděcího nařízení, vykázána celní hodnota zboží před manipulací a nezapočtení se realizuje pouze na základě žádosti deklaranta.

Je-li celním úřadem povoleno, aby zboží propuštěné do celního režimu uskladňování v celním skladu bylo v souladu s ustanovením článku 111 celního kodexu, převedeno do jiného celního skladu bez ukončení režimu a bylo-li převáděné zboží podrobeno operacím a manipulacím uvedeným v článku 109 celního kodexu, musí doklady obsahovat údaje o provedených operacích a manipulacích, druhu a množství zboží nepodrobilo operacím a manipulacím, tzn. údaje potřebné pro určení celní hodnoty rozhodné pro vyměření dovozního cla. Postup je upraven v příloze č. 71 k prováděcímu nařízení.

Celní hodnocení v souvislosti s celním režimem aktivního zušlechťovacího styku

Podle ustanovení článku 114 odst. 1 celního kodexu celní režim aktivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby pro účely jedné nebo několika zušlechťovatelských operací na celním území Společenství (Evropské unie) bylo použito:

[43] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 188.

a) zboží, které není zbožím Společenství a které má být vyvezeno zpět z celního území Společenství ve formě zušlechtěných výrobků, aniž by podléhalo dovoznímu clu a obchodně-politickým opatřením (tzv. podmíněný systém);

b) zboží propuštěné do volného oběhu s vrácením nebo prominutím dovozního cla, kterému toto zboží podléhá, je-li vyvezeno z celního území Společenství ve formě zušlechtěných výrobků (tzv. systém navracení).

Zušlechťovacími operacemi se podle ustanovení článku 114 odst. 2 písm. c) celního kodexu rozumí opracování zboží, včetně jeho montáže, sestavení nebo přizpůsobení jinému zboží, zpracování zboží, oprava zboží, včetně jeho obnovy a seřízení, použití určitého zboží určeného postupem projednávání ve výboru, které není v zušlechtěných výrobcích obsaženo, avšak umožňuje nebo usnadňuje výrobu těchto výrobků, a to i když je při použití zcela nebo zčásti spotřebováno.

Pro účely rozhodování o celní hodnotě v souvislosti s propuštěním zboží do celního režimu aktivního zušlechťovacího styku se při celním hodnocení použije obecná úprava určování celní hodnoty obsažená v ustanoveních 28 až 36 celního kodexu. Není podstatné, zda je zboží propouštěno v podmíněném systému nebo v systému navracení. V případě obou systémů může být zboží předmětem prodeje do Evropské unie a pak je celní hodnota určována zejména metodou hodnoty transakce dováženého zboží, nebo toto zboží není prodáváno a pak se celní hodnota určuje některou z náhradních (pomocných) metod.

Celní dluh se vztahuje na dovezené zboží propuštěné do režimu aktivního zušlechťovacího styku:

a) obsažené v zušlechtěných výrobcích, které jsou výsledkem zpracovatelských operací.
b) které neprošlo zpracovatelskými operacemi (zboží v nezměněném stavu).[44]

Při použití obou systémů musí být celní prohlášení na propuštění do celního režimu aktivního zušlechťovacího styku doloženo podle článku 220 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení a článku 218 odst. 1 písm. a) a b) prováděcího nařízení fakturou, na základě které je celní hodnota zboží deklarována a prohlášením o údajích o celní hodnotě v případech, kdy je to vyžadováno podle článku 178 prováděcího nařízení.

[44] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 191.

Pokud celní úřad povolí, aby zboží v nezměněném stavu nebo zušlechtěné výrobky byly propuštěny do celního režimu volný oběh, stanoví se podle ustanovení článku 121 odst. 1 celního kodexu výše celního dluhu na základě položek celního sazebníku a dalších předpisů (tedy i ustanovení upravujících určování celní hodnoty) platných v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do celního režimu aktivního zušlechťovacího styku, s výjimkami uvedenými v článku 122 celního kodexu.

Celní hodnocení v souvislosti s celním režimem přepracování pod celním dohledem

Režim přepracování pod celním dohledem podle článku 130 celního kodexu umožňuje podrobit zboží, které není zbožím Společenství, na celním území Společenství takovým operacím, které změní jeho vlastnosti nebo stav, aniž by podléhalo dovoznímu clu nebo obchodněpolitickým opatřením, a propustit do volného oběhu výrobky vzniklé z těchto operací s použitím pro ně platných dovozních cel. Tyto výrobky se označují jako přepracované výrobky.

Přepracováním se tedy rozumí zpracovatelské operace prováděné v celním území Společenství, které změní sazební zařazení nebo stav dovezeného zboží, které není zbožím Společenství, aniž by podléhalo dovoznímu clu nebo obchodněpolitickým opatřením. Přepracované výrobky se propustí do celního režimu volný oběh s použitím celních sazeb platných pro tyto zpracované výrobky. Podle ustanovení článku 551 odst. 1 prováděcího nařízení se režim přepracování pod celním dohledem používá u zboží, jehož přepracováním vzniknou výrobky, na které se vztahuje nižší clo než na dovezené zboží.

Celní hodnota přepracovaných výrobků propuštěných do celního režimu volný oběh může být určena podle článku 551 odst. 3 prováděcího nařízení, tzn. že pro určení celní hodnoty zpracovaných výrobků určených k propuštění do volného oběhu si může deklarant:

a) vybrat jednu z metod celního hodnocení upravených v článku 30 odst. 2 písm. a), b) nebo c) celního kodexu (metody hodnoty transakce stejného nebo podobného zboží a metoda deduktivní – jednotkové ceny), nebo

b) přidat náklady na přepracování k celní hodnotě dovezeného zboží.

O konečném určení celní hodnoty rozhodne celní úřad na základě žádosti deklaranta.

Náklady na přepracování, které se při určení celní hodnoty zpracovaných výrobků určených k propuštění do celního režimu volný oběh přidají k celní hodnotě dovezeného zboží, se rozumí všechny náklady vynaložené na výrobu přepracovaných výrobků, včetně režijních nákladů a hodnoty veškerého zboží ve Společenství.

Celní hodnocení v souvislosti s celním režimem dočasného použití

Režim dočasného použití podle 137 celního kodexu umožňuje, aby zboží, které není zbožím Společenství a které má být vyvezeno zpět v nezměněném stavu, kromě běžného snížení hodnoty způsobeného jeho použitím, bylo na celním území Společenství používáno s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla a aniž by se na tento dovoz vztahovala obchodněpolitická opatření.

Vzhledem k tomu, že celní kodex nestanoví podmínku, aby zboží propuštěné do celního režimu dočasného použití bylo stále ve vlastnictví osoby, která není usazena ve Společenství, může být celní hodnota takového zboží určena buď:

a) podle ustanovení článku 31 odst. 1 celního kodexu (tzn. pružným použitím metody hodnoty transakce), pokud zboží, které má být propuštěno do režimu dočasného použití, bylo osobou, která je bude na celním území Společenství používat, zakoupeno, tzn. na základě faktury vystavené prodávajícím (postup podle článku 29 celního kodexu nelze použít, protože vzhledem k podmínce vývozu dovezeného zboží po ukončení režimu dočasného použití není splněna podmínka prodeje na vývoz do celního území Společenství), nebo
b) pomocí náhradních (pomocných) metod podle článků 30 a 31 celního kodexu, pokud zboží, které má být propuštěno do režimu dočasného použití, zůstává vlastnictvím osoby neusazené ve Společenství, například pomocí metody hodnoty transakce stejného nebo podobného zboží, popřípadě na základě pro forma faktury (předběžné faktury) podle článku 31 odst. 1 celního kodexu.

Vznikl-li podle ustanovení článku 144 odst. 1 celního kodexu celní dluh u zboží propuštěného do celního režimu dočasného použití s částečným osvobozením od

dovozního cla z jiných důvodů, než je propuštění zboží do tohoto režimu (například je-li zboží v souladu s článkem 140 odst. 1 celního kodexu přiděleno jiné celně schválené určení, zejména je-li propuštěno do celního režimu volný oběh), stanoví se výše celního dluhu jako rozdíl mezi částkou cla vypočítanou podle článku 144 odst. 1 celního kodexu a částkou cla splatnou podle článku 143 celního kodexu.

Jednou určená celní hodnota zboží propuštěného do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla je základem pro stanovení výše celního dluhu a zboží se pro účely vyměření cla znovu neohodnocuje. Výjimka je možná jen v případě, pokud bylo kontrolou po propuštění zboží prováděnou celním úřadem zjištěno, že celní hodnota byla určena na základě nesprávných, neúplných nebo nepravdivých údajů.

Celní hodnocení v souvislosti s celním režimem pasivního zušlechťovacího styku

Celní režim pasivního zušlechťovacího styku podle článku 145 odst. 1 celního kodexu zejména umožňuje, aby zboží Společenství bylo dočasně vyvezeno z celního území Společenství za účelem podrobení zušlechťovacím operacím a aby výrobky vzniklé z těchto operací byly propuštěny do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla.

Celní režim pasivního zušlechťovacího styku je realizován především na základě obchodních smluv, podle kterých se zhotovitel zavazuje zpracovat, opracovat, upravit nebo opravit zboží podle požadavků zákazníka, a na vlastní účet zákazníka. Objednatelem jsou hrazeny jen náklady na zpracování, opracování nebo opravu zboží, které dodal přímo (vývozem ze Společenství) nebo nepřímo (ze třetí země) zpracovateli. Tyto obchodní smlouvy jsou celními orgány pro účely celního hodnocení považovány za smlouvy o koupi a prodeji. Při hodnocení zboží dovezeného na základě takové smlouvy se použijí obecná pravidla pro určování celní hodnoty uvedená v ustanoveních článků 28 až 36 celního kodexu.

Dovozní clo se vyměřuje podle sazeb, které se uplatňují na zušlechtěné zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení na jeho propuštění do celního režimu volný oběh. Jeho realizace probíhá na základě povolení celního úřadu, který stanovuje podmínky přepracování a lhůtu ke zpětnému dovozu.

8 DEKLAROVÁNÍ ÚDAJŮ O CELNÍ HODNOTĚ

Pokud se celní hodnota určuje pomocí článků 28 až 36 celního kodexu, musí být dle článku 178 odst. 1 prováděcího nařízení k celnímu prohlášení pro dovážené zboží přiloženo prohlášení o údajích o celní hodnotě (prohlášení o celní hodnotě). Povinnost předkládat prohlášení o celní hodnotě spolu s celním prohlášením na propuštění zboží do celního režimu stanoví také další ustanovení celních předpisů, například článek 218 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení. Problematika prohlášení o celní hodnotě je obsažena zejména v článcích 178 až 181 prováděcího nařízení.

Vzor prohlášení o celní hodnotě je uveden v příloze č. 28 prováděcího nařízení. Vztahuje-li se celní prohlášení na zboží, které je zařazeno do více podpoložek celního sazebníku, předkládá se s prohlášením o celní hodnotě jeden nebo více doplňkových listů prohlášení o celní hodnotě na tiskopise, jehož vzor je uveden v příloze č. 29 prováděcího nařízení.

Článek 178 odst. 4 prováděcího nařízení stanovuje, že aniž je dotčeno případné použití trestněprávních předpisů, přijímá deklarant podáním prohlášení o celní hodnotě odpovědnost za:

a) správnost a úplnost údajů uvedených v tomto prohlášení,
b) pravost podkladů přiložených k těmto údajům a
c) poskytnutí všech dodatečných informací a podkladů potřebných pro určení celní hodnoty zboží

V souladu s článkem 224 odst. 2 prováděcího nařízení může celní úřad povolit, aby i prohlášení o celní hodnotě bylo předloženo elektronicky a aby zúčastněné osoby nahradily vlastnoruční podpis elektronickým podpisem.

Prohlášení o celní hodnotě může předkládat pouze osoba usazená ve Společenství, která má k dispozici všechny potřebné skutečnosti ohledně údajů uváděných do prohlášení. Podmínka usazení ve Společenství se však nevyžaduje u osob, které podávají celní prohlášení příležitostně za předpokladu, že to celní orgány považují za oprávněné.

Celní úřad nemusí vyžadovat předložení prohlášení o celní hodnotě, jestliže celní hodnota nemůže být určena metodou hodnoty transakce dováženého zboží. V případech určování celní hodnoty metodami náhradními (pomocnými), je deklarant

povinen celnímu úřadu poskytnout informace, které může celní úřad požadovat pro účely tohoto celního hodnocení, a to ve formě a způsobem určeným celním úřadem.

Celní úřad, s výjimkou případů, kde je to nezbytné pro správné vyměření dovozního cla, nevyžaduje předložení úplného prohlášení o celní hodnotě:

a) nepřesáhne-li celního hodnota zboží dováženého v jedné zásilce částku 10.000,- EUR, za podmínky, že se nejedná o rozdělené nebo postupně dovážené (opakované) zásilky od stejného odesílatele stejnému příjemci,
b) jestliže se jedná o dovoz neobchodní povahy,
c) jestliže předložení příslušných údajů není nezbytné pro použití celního sazebníku Společenství nebo jestliže se cla stanovená v tomto sazebníku neukládají na základě zvláštních předpisů (například zboží beze cla v rámci preferenční úpravy).

Případy, kdy celní úřad vyžaduje předložení úplného prohlášení o celní hodnotě, pro nezbytnost správného vyměření dovozního cla budou dány zejména v následujících situacích:

a) existují pochybnosti o prohlašované hodnotě transakce nebo pochybnosti o pravosti a správnosti dokladů osvědčujících hodnotu transakce,
b) existují pochybnosti o správnosti uvedené dodací podmínky INCOTERMS v celním prohlášení,
c) existují pochybnosti o prohlašované výši nákladů uvedených v článku 32 a 33 celního kodexu nebo o pravosti či správnosti dokladů, kterými jsou tyto náklady prokazovány,
d) existují pochybnosti o druhu obchodní operace, v rámci které je dovoz deklarovaného zboží uskutečněn, nebo
e) existuje důvodné podezření, že prodávající a kupující jsou osobami ve spojení.

Celní úřad je oprávněn u dovozů zboží, které sejný prodávající dodává pravidelně a za stejných obchodních podmínek stejnému kupujícímu, povolit, aby v prohlášení o celní hodnotě předkládaném s každým celním prohlášením, nebyly uváděny všechny vyžadované údaje. Vyžadují se však při každé změně okolností rozhodných pro takové zvýhodnění a nedojde-li ke změně těchto okolností, tak nejméně jednou za 3 roky. Zvýhodnění může být podle článku 179 odst. 3 prováděcího nařízení zrušeno a předložení úplného prohlášení o celní hodnotě může být celním úřadem

vyžadováno, jestliže je zjištěno, že podmínka nezbytná pro toto zvýhodnění zanikla nebo není plněna.[45]

V rozhodnutí o propuštění zboží do navrženého celního režimu se celní hodnota uvádí pouze v odstavci 47 celní deklarace. Pokud osoba deklarující celní hodnotu nezná v době celního prohlášení a příslušného prohlášení o celní hodnotě údaje, které jsou důležité pro určení celní hodnoty, především v případech, kdy celní úřad přijme v souladu s ustanovením článku 254 prováděcího nařízení neúplné celní prohlášení a zboží propustí do celního režimu volný oběh vyznačí celní úřad tyto skutečnosti v části „Pro úřední záznamy“ na první straně prohlášení o celní hodnotě.

[45] KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU.* 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1, s. 160.

9 POSTUP CELNÍCH ORGÁNŮ ČR PŘI URČENÍ CELNÍ HODNOTY ZBOŽÍ A POSTUP PŘI ODMÍTNUTÍ PROHLAŠOVANÉ CELNÍ HODNOTY

9.1. Postup celních orgánů ČR při určení celní hodnoty zboží

Jak již bylo v této práci naznačeno, celní úřad při určování celní hodnoty dováženého zboží vychází vždy z konkrétního obchodního případu s přihlédnutím ke všem specifikům a okolnostem dané transakce. Popsané metody celního hodnocení se pak aplikují podle předem stanovené hierarchické posloupnosti, vyjma užití metody vypočítané hodnoty před metodou deduktivní (jednotkové ceny) na základě návrhu deklaranta. Určí-li celní úřad celní hodnotu dováženého zboží podle některé z metod celního hodnocení, k ostatním metodám již nepřihlíží. Obecně lze tedy konstatovat, že celní úřad postupuje tedy v souladu s pravidly popsanými v této práci.

V standartních případech dochází k celnímu hodnocení v návaznosti na deklarantem podané celní prohlášení. Existují ovšem i případy, kdy celní prohlášení podáno nebylo a přesto k určování celní hodnoty zboží celní úřad přistupuje. Jedná se zejména o následující situace:

a) celní dluh vznikl v případech uvedených v článku 202 celního kodexu (např. nedovoleným dovozem na celní území Společenství),
b) celní dluh vznikl v případech uvedených v článku 203 celního kodexu (protiprávním odnětím zboží podléhajícího dovoznímu clu celnímu dohledu) a článku 204 celního kodexu (nesplněním některé povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží, které podléhá dovoznímu clu, nebo z použití celního režimu, do nějž bylo zboží propuštěno nebo nedodržením některé podmínky stanovené pro propuštění zboží do daného režimu nebo pro udělení snížené nebo nulové sazby dovozního cla v důsledku konečného použití zboží),
c) celní dluh vznikl v případech uvedených v článku 205 celního kodexu (spotřebou nebo použitím zboží, které podléhá dovoznímu clu, ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu za jiných podmínek, než které jsou stanoveny celními předpisy).

Postup celního úřadu v případech určování celní hodnoty zboží u nedovoleného dovozu zboží

Bylo-li dovážené zboží předmětem nedovoleného dovozu ve smyslu ustanovení článku 202 celního kodexu a celní hodnotu zboží lze určit metodou hodnoty transakce dováženého zboží, vyměří celní úřad celní dluh z této celní hodnoty.

Příklad č. 20:

Dovozce dopravil na celní území Společenství zboží a nepředložil je celnímu úřadu. V rámci kontroly po propuštění zboží provedené celním úřadem u českého dovozce podle článku 78 celního kodexu a § 127 celního zákona byla v jeho účetnictví nalezena originální faktura vystavená prodávajícím ze třetí země na částku 5.000,- EUR a podle výpisu z účtu dovozce byla také na účet prodávajícího tato částka uhrazena.

Řešení:

Základem pro určení celní hodnoty bude částka 5.000,- EUR řádně přepočtená na koruny české.

Bylo-li dovezené zboží předmětem nedovoleného dovozu, je známa osoba dlužníka a má-li celní úřad pochybnosti o výši celní hodnoty zboží, které vyplývají z okolností dovozu a zjištěných dokladů, celní úřad v součinnosti s dlužníkem, za přiměřeného použití článku 181a prováděcího nařízení, určí celní hodnotu v souladu s články 30 a 31 celního kodexu. Na základě takto určené celní hodnoty zboží celní úřad vyměří celní dluh platebním výměrem a tento doručí dlužníkovi.

Postup celního úřadu v případech určování celní hodnoty u protiprávního odnětí zboží celnímu dohledu nebo nesplnění povinnosti nebo nedodržení podmínek platných pro příslušný režim

Je-li zboží, které bylo předmětem protiprávního odnětí celnímu dohledu, spolu s doklady o zboží k dispozici, celní úřad obdobným postupem jako v případech určování celní hodnoty u zboží nedovoleně dovezeného. Za protiprávní odnětí zboží celnímu dohledu se považuje také podání celního prohlášení nebo jiný úkon se stejnými účinky, na jehož základě získalo takové zboží neoprávněně status zboží Společenství. V článku 859 prováděcího nařízení je uvedeno, které nedostatky se nepovažují za tak

závažné, aby bylo postupováno podle článku 204 celního kodexu (např. jen pokus o odnětí zboží celnímu dohledu atd.). Není-li zboží, které bylo předmětem protiprávního odnětí zboží celnímu dohledu, s doklady o zboží celnímu úřadu k dispozici (např. bylo odcizeno z celního skladu nebo nebylo dodáno celnímu úřadu určení v celním režimu tranzit), je celní hodnotou zboží ta hodnota, která byla známa celnímu úřadu v době provedení posledního úkonu celního dohledu nad zbožím (např. okamžik, kdy byly stanoveny podmínky dočasného uskladnění). Je-li celní dluh vyměřován z titulu uvedeného v článku 204 celního kodexu, celní hodnotou zboží je zpravidla celní hodnota, se kterou bylo zboží propuštěno do příslušného celního režimu.

Postup celního úřadu v případech určování celní hodnoty při nedovoleném nakládání se zbožím umístěným ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu

Svobodná pásma a svobodné sklady jsou, dle článku 166 celního kodexu, části celního území nebo prostory umístěné na tomto území oddělené od ostatního celního území, ve kterých:

a) se má pro účely uplatňování dovozního cla a obchodně-politických opatření za to, že se zboží, které není zbožím Společenství, nenachází na celním území Společenství, pokud nebylo propuštěno do volného oběhu ani jiného celního režimu, užito ani spotřebováno za podmínek jiných než stanovených celními předpisy,
b) se na zboží Společenství, u kterého tak stanoví zvláštní předpisy Společenství, vztahují v důsledku jeho umístění ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu opatření, která jsou obvykle spojena s vývozem zboží.

Vznikne-li celní dluh jako důsledek nedovoleného nakládání se zbožím ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu, určí celní úřad celní hodnotu zboží na základě hodnoty zjištěné při umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu. Jde tedy o cenu uváděnou v evidencích provozovatele těchto území nebo prostor, na jejichž základě je zboží zde umístěno. Není-li celnímu úřadu známa výše celní hodnoty zboží, které je předmětem nedovoleného nakládání ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu, celní úřad stanoví celní hodnotu zboží použitím náhradních (pomocných) metod.

9.2. Postup celních orgánů ČR při odmítnutí prohlašované celní hodnoty

Za účelem ověření přijatých celních prohlášení (respektive údajů v něm uvedených) mohou celní orgány, ve smyslu ustanovení článku 68 písm. a) celního kodexu, kontrolovat celní prohlášení a doklady k němu přiložené. Celní orgány mohou dále požadovat, aby jim deklarant předložil další doklady potvrzující správnost údajů uvedených v celním prohlášení.

V případě, že celní úřad má odůvodněné pochybnosti o tom, že deklarovaná hodnota představuje úplnou částku, která byla nebo má být za dovezené zboží zaplacena (tzn. pochybnosti, které by vedly k odmítnutí požití prohlašované hodnoty transakce dováženého zboží jako základu k určení celní hodnoty), zahájí ve věci řízení o zjištění celní hodnoty. Tento postup je upraven zejména v článku 181a prováděcího nařízení se subsidiárním použitím daňového řádu. Pochybnosti, které povedou celní úřad k zahájení řízení, budou vyvolávat především tyto skutečnosti:

a) velký rozdíl mezi běžně dosahovanými cenami stejného nebo podobného dováženého zboží a cenou použitou jako základ pro deklarovanou celní hodnotu,
b) velký rozdíl mezi cenou použitou jako základ pro deklarovanou celní hodnotu a cenou nebo celní hodnotou zjištěnou celním úřadem vlastními dostupnými prostředky,
c) pochybnosti o správnosti uvedené dodací podmínky INCOTERMS nebo pochybnosti o tom, zda do deklarované celní hodnoty jsou skutečně zahrnuty všechny náklady podle článku 32 celního kodexu,
d) pochybnosti o správnosti a pravdivosti údajů o obchodně právních vztazích, jejichž předmětem je dovoz hodnoceného zboží,
e) pochybnosti o správnosti či pravdivosti dokladů, jimiž je cena skutečně placená prokazována, včetně pochybností o způsobu placení,
f) pochybnosti o stavu či kvalitě dováženého zboží ve vztahu k jeho ceně použité jako základ pro deklarovanou celní hodnotu a k běžným podmínkám prodeje.

Pojme-li tedy celní úřad na základě ověřování údajů v předloženém celním prohlášení pochybnosti o úplnosti, pravdivosti nebo přesnosti údajů o celní hodnotě uvedených v celním prohlášení nebo v prohlášení o údajích o celní hodnotě, může od

deklaranta požadovat další informace. O tom, že hodnota transakce dovezeného zboží použitá jako základ pro prohlašovanou celní hodnotu je nižší než u zboží stejné položky celního sazebníku při dovozu ze stejné země, může celník vědět ze své zkušenosti, z údajů v celních prohlášeních svého celního úřadu, z dokumentace získané od jiných celních úřadů nebo z příslušných databází celní správy. Celní úřady pro účely celního hodnocení využívají zejména databázi „Evidenci srovnávacích celních hodnot“, která umožňuje shromažďování rozšířených dat z jednotlivých vybraných relevantních případů dovozů zboží. Základním zdrojem těchto dat jsou písemná celní prohlášení obsahující údaje o hodnotách transakcí dováženého zboží akceptovaných celními úřady při určování celní hodnoty podle metody hodnoty transakce dováženého zboží. Evidence srovnávacích celních hodnot zajišťuje příslušníkům celní správy možnost vyhledávat informace o dovozech zboží, které svými parametry a okolnostmi dovozu umožní uplatnit postupy celního hodnocení. V případě, že má být ve věci zahájeno řízení o zjištění celní hodnoty, vyžaduje celní úřad od deklaranta veškeré možné doklady a informace ke zboží, a to především prohlášení o údajích o celní hodnotě, popis zboží s přesnou identifikací (případně odpovídající vzorek zboží), podané celní prohlášení se všemi připojenými doklady atd.. Po předložení zboží pořizuje celní úřad jeho náležitou fotodokumentaci. Řízení ve věci zjišťování celní hodnoty je zahájeno celním úřadem vydáním výzvy (rozhodnutí), ve které sdělí deklarantovi důvody svých pochybností o prohlašované celní hodnotě a vyzve jej, aby se k těmto pochybnostem vyjádřil a předložil v přiměřené lhůtě dodatečné důkazy. Proti této výzvě se nelze, ve smyslu ustanovení § 109 odst. 2 daňového řádu, samostatně odvolat. Na tomto místě je potřeba zdůraznit, že důvody pochybností celního úřadu musí být osobě deklaranta dostatečně konkretizovány tak, aby měl možnost tyto pochybnosti celnímu úřadu vyvrátit či vysvětlit. Dle stávající judikatury požadavek konkretizace není například splněn za situace, kdy celní úřad deklarantovi jen obecně sdělí, že má pochybnosti o pravdivosti a přesnosti deklarované celní hodnoty vzhledem k tomu, že prodejní ceny obdobného zboží dováženého do tuzemska jsou vyšší, a to bez sdělení této obvyklé konkrétní výše.[46] Nevyhoví-li deklarant výzvě nebo má-li celní úřad i nadále pochybnosti, sdělí celní úřad deklarantovi konkrétní důvody, pro které má i nadále pochybnosti o pravosti a přesnosti údajů nebo o pravosti dokladů, jimiž jsou tyto údaje doloženy. Na žádost deklaranta mu celní úřad sdělí tyto konkrétní pochybnosti písemně

[46] Viz například Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem 15 Ca 39/2005-47 ze dne 3. 5. 2006

a poskytne mu přiměřenou lhůtu na odpověď. Má-li celní úřad důvodné pochybnosti o prohlašované celní hodnotě i poté, co obdržel dodatečný důkaz nebo tento důkaz ve lhůtě jím stanovené neobdržel, vydá ve věci písemně konečné rozhodnutí, že celní hodnota nemůže být určena podle metody hodnoty transakce dováženého zboží a uvede v něm důvody, které ho k tomu vedly. Proti tomuto rozhodnutí může deklarant podat odvolání ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho doručení k celnímu ředitelství, a to prostřednictvím celního úřadu, jenž napadené rozhodnutí vydal. Podané odvolání nemá odkladný účinek. Po nabytí právní moci rozhodnutí stanoví celní úřad bez zbytečného odkladu celní hodnotu dováženého zboží pomocí některé z náhradních (pomocných) metod celního hodnocení při zachování pravidel popsaných v této práci. Za předpokladu splnění všech podmínek stanovených pro propuštění zboží do navrženého celního režimu, vydá celní úřad následně potvrzením celního prohlášení rozhodnutí o propuštění zboží do navrhovaného režimu, když předtím opraví v kolonce 47 celního prohlášení údaj o deklarantem prohlašované celní hodnotě na údaj o celní hodnotě, ke kterému dospěl aplikací náhradních metod celního hodnocení. Proti tomuto rozhodnutí může deklarant opět brojit podáním odvolání. Nebyl-li před nebo v průběhu řízení o odmítnutí prohlašované celní hodnoty zajištěn nebo splněn celní dluh vyžadovaný celním úřadem, nebo pokud nebyly splněny další podmínky stanovené pro deklarantem navržený celní režim, nemůže být zboží do navrhovaného režimu propuštěno. Pokud celní úřad nepřijal podané celní prohlášení, protože nebylo doloženo doklady potřebnými doklady pro ověření prohlašované celní hodnoty a deklarant požádá o propuštění zboží od celního režimu volný oběh na základě neúplného celního prohlášení, celní úřad při postupu podle článku 257 odst. 3 prováděcího nařízení pro účely zajištění celního dluhu musí určit celní dluh, který by mohl vzniknout. Při určení výše tohoto celního dluhu celní úřad používá náhradní metody celního hodnocení, jako by již bylo rozhodnuto, že celní hodnota nemůže být určena metodou hodnoty transakce dováženého zboží.

10 ZÁVĚR – ZHODNOCENÍ SOUČASNÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY CELNÍ HODNOTY ZBOŽÍ A NÁMĚTY „DE LEGE FERENDA“

V rámci zhodnocení současné právní úpravy celní hodnoty zboží, jakožto jedné ze základních a klíčových problematik výkonu celnictví Celní správou České republiky, musím především konstatovat, že stávající úprava je velice obsáhlou a komplikovanou záležitostí, kladoucí značné odborné nároky jak na importéry zboží, tak i na celní orgány samotné, které celní hodnocení provádějí každodenně. K prohloubení komplikovanosti a určité „nečitelnosti“ právní úpravy celní hodnoty zboží došlo, dle mého názoru, i vstupem České republiky do Evropské unie k 1. 5. 2004, kdy se pro ni staly závaznými právní předpisy Evropské unie, v nichž je především tato problematika nyní zakomponována. Důvod tohoto mého tvrzení spatřuji zejména ve skutečnosti, že unijní legislativa značným způsobem změnila již zažité pojmy a doslovný překlad je nepřesný, místy dokonce snad i zmatený. Nemalé potíže byly také v souvislosti s aplikací celních předpisů Evropské unie způsobeny pozdním vyhlášením některých základních unijních celních předpisů v Úředním věstníku Evropské unie v českém jazyce, kdy například celní kodex a prováděcí nařízení byly publikovány až dne 27. srpna 2004.[47] Na druhou stranu je ovšem potřeba říci, že postupem času se tato situace, vlivem nabývání zkušeností s interpretací a aplikací unijních předpisů, alespoň z pohledu příslušníků Celní správy České republiky, zlepšila.

Zásadním nedostatkem právní úpravy celní hodnoty zboží ovšem shledávám, jakožto příslušník Celní správy České republiky, v nedostatečně nastaveném systému celního hodnocení, kdy stávající úprava této problematiky v některých případech neumožňuje adekvátně reagovat na některé aktuální formy organizovaných podvodů deklarování podhodnoceného zboží, například při dovozech ze zemí jihovýchodní Asie. Bez možnosti zjištění ceny skutečně placené cestou efektivní mezinárodní spolupráce s dotčenými zeměmi neposkytuje nynější právní úprava celního hodnocení včetně úpravy o odmítnutí prohlašované celní hodnoty účinné právní nástroje k zamezení těchto podvodných jednání. Řešením této situace by mohla být změna právní úpravy celní hodnoty zboží, kdy by například na určité komodity dovážené z určitých destinací

[47] Viz např. rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie 2008/C 51/21 (Úřední věstník Evropské unie C 51, 23. 2. 2008, s. 13),
Rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 Afs 41/2008-97 ze dne 18. 6. 2008

nebyla uvalována jako dosud cla valorická (sazba cla je procentuální z celní hodnoty), ale cla specifická (sazba cla je tvořena pevnou částkou k určité měrné jednotce) nebo cla kombinovaná (sazba cla je tvořena kombinací procentuální sazby a sazby specifického cla). Jiné řešení nabízí stanovení určitých minimálních celních hodnot nebo naznačená užší mezinárodní spolupráce.

11 RESUMÉ

In meiner Dissertation habe ich zuerst die allgemeine Position des Zollrechts definiert, die das Institut den Zollwert der Waren im Tschechischen Rechtssystem (Kapitel 2) umfasst.

Der nächste Abschnitt (Abschnitt 3.1.) diskutiere ich die Bedeutung den Zollwert Prozess und seine Auswirkungen auf die Grundfunktionen vom Zoll, sowie ihre Beziehung zur Mehrwertsteuer.

Haupt und Tragendteil der Arbeit ist die Erklärung und Vorstellung aktueller Gesetzgebung vom Zollwert der Waren, einschließlich der Regelung der Methoden zur Bestimmung vom Zollwert, die später von der Zollverwaltung der Tschechischen Republik angewendet sind (Kapitel 3.2. und 4).

Ein Teil der Arbeit (Kapitel 6) wird auch auf einige Besonderheiten und Unterschiede vom Zollwert gezielt, insbesondere im Falle von der Ermittlung des Zollwerts für Medien und Informationstechnologie sowie für verderbliche Waren.

Die Arbeit konzentriert sich auch auf einige Besonderheiten des Zollwertes in der Verbindung mit bestimmten Zollverfahren, insbesondere Zollverfahren mit wirtschaftlicher Bedeutung (Kapitel 7).

Um die Probleme vom Leser zu verstehen, erwähnte ich einige praktische Beispiele zur Bestimmung des Zollwertes der Waren.

In meiner Arbeit beschreibe ich für die Zwecke der Zollwertbestimmungen die Regelungen für die Umrechnung von Beträgen in fremder Währung zur juristischen Geldeinheit Tschechischen Republik, die Tschechische Krone ist (Kapitel 5).

In einem der Kapitel meiner Dissertation (Kapitel 8) konzentriere ich mich auf den Weg zum Zollwert der Waren, wie im Zollamt vom Anmelder angemeldet und erklärt ist.

Ein der letzten Kapitel der Arbeit (Kapitel 9) beschreibt das Verfahren von Zollbehörden der Tschechischen Republik bei der Ablehnung von Anmelder vorgeschlagten Wert, sowie einige damit verbundene Verpflichtungen des Anmelders.

Im Schluss meiner Arbeit (Kapitel 10) habe ich die Beurteilung der aktuellen Gesetzgebung des Zollwertes der Waren, sowie die Ausprechung, meiner Meinung nach, einige Ideen für die Verbesserung des Systems der Zollwertung gewidmet,

insbesondere im Hinblick auf die spätere steuerliche Auswirkungen auf die Staatshaushalte.

12 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A PRAMENŮ

Literatura:

BEJČEK, Josef, Karel ELIÁŠ a Přemysl RABAN. *Kurs obchodního práva: obchodní závazky.* 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 542, ISBN 978-80-7400-337-0

GERLOCH, Aleš. *Teorie práva.* 4. upr. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2007, s. 343, ISBN 978-807-3800-239

HAVRÁNEK, Jaromír. *Teorie práva*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 1998, s. 341, ISBN 80-210-1791-0

HAVRÁNEK, Jaromír, Karin BRZOBOHATÁ, Drahomíra HOUBOVÁ, Tatiana MACHALOVÁ, Radim POLČÁK, Martin ŠKOP, Martina URBANOVÁ, Roman VANĚK a Miloš VEČEŘA. *Teorie práva*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2008, s. 501, ISBN 978-807-3801-045

KÁRNÍK, Miroslav. *Celní hodnota ve 222 příkladech dnes i po vstupu do EU*. 1. vydání. Olomouc: Anag, 2003, s. 223, ISBN 80-726-3186-1

KLABOUCHOVÁ, Ivona. *Clo a původ zboží*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Polygon, 1999, s. 148, ISBN 80-859-6789-8

KNAPP, Viktor. *Teorie práva*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 1995, s. 247, ISBN 80-7179-028-1

MATOUŠEK, Pavel a Lenka SABELOVÁ. *Clo.* 1. vydání. Praha: ASPI, a.s., 2007, s. 480, ISBN 978-80-7357-263-1

SVOBODA, Roman. *Celní řízení po novele celních předpisů*. 1. vydání. Ostrava: Sagit, 2002, s. 315, ISBN 80-7208-336-8

ŽEMLIČKA, Lubomír. *Celní zákon a předpisy související v praxi od 1. 7. 2002.* 2. doplněné a aktualizované vydání. Olomouc: Anag, 2002, s. 455, ISBN 80-726-3136-5

Prameny:

Právní předpisy

Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších změn

Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se provádí celní kodex Společenství, ve znění pozdějších změn

Nařízením Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a společném celním sazebníku, ve znění pozdějších změn

Nařízením Komise (ES) č. 444/2002, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, a nařízení (ES) č. 2787/2000 a (ES) 993/2001, ve znění pozdějších změn
Rozhodnutí Rady č. 97/359/EC, o odstranění cel pro produkty informačních technologií
Komise (ES) č. 1580/2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny, ve znění pozdějších změn
Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů
Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů
Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů
Vyhláška Ministra zahraničních věcí č. 120/1984 Sb., o dohodě o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu a Protokolu k ní, ve znění pozdějších předpisů.
Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 191/1995 Sb., o sjednání Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO)
Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
Nařízením Rady č. 2658/87 ze dne 23. 7. 1987, o celní a statistické nomenklatuře a společném celním tarifu

Internetové zdroje

Celní správa České republiky [online]. Praha. Dostupné na:
<http://www.celnisprava.cz/cz/aplikace/Stranky/kurzy.aspx>
http://leccos.com/index.php/clanky/celni-pravo

Jiné zdroje

Rozsudek Nejvyššího správního soudu 2 Afs 89/2007-72 ze dne 18. 6. 2008
Rozsudek Nejvyššího správního soudu 8 Afs 14/2005-64 ze dne 25. 8. 2005
Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem 15 Ca 39/2005-47 ze dne 3. 5. 2006
Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie 2008/C 51/21
Rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 Afs 41/2008-97 ze dne 18. 6. 2008
Generální ředitelství cel: Služební předpis č. 11/2004, v aktuálním znění
Poradní dobrozdání 20.1 Technického výboru pro celní hodnocení Světové celní organizace
Rozhodnutí Výboru pro celní hodnocení Světové obchodní organizace 4.1

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1: Aplikace srovnávacích celních hodnot.

Příloha 2: Prohlášení o údajích o celní hodnotě.

Příloha 3: Dodací podmínky ICOTERMS.

Příloha 4: Výzva k předložení dodatečného důkazu o celní hodnotě – rozhodnutí.

Příloha 5: Sdělení ve věci celní hodnoty zboží.

Příloha 6: Rozhodnutí ve věci určení celní hodnoty zboží.

Příloha 7: Doplňkový list k prohlášení o údajích o celní hodnotě.

Příloha 1: Aplikace srovnávacích celních hodnot

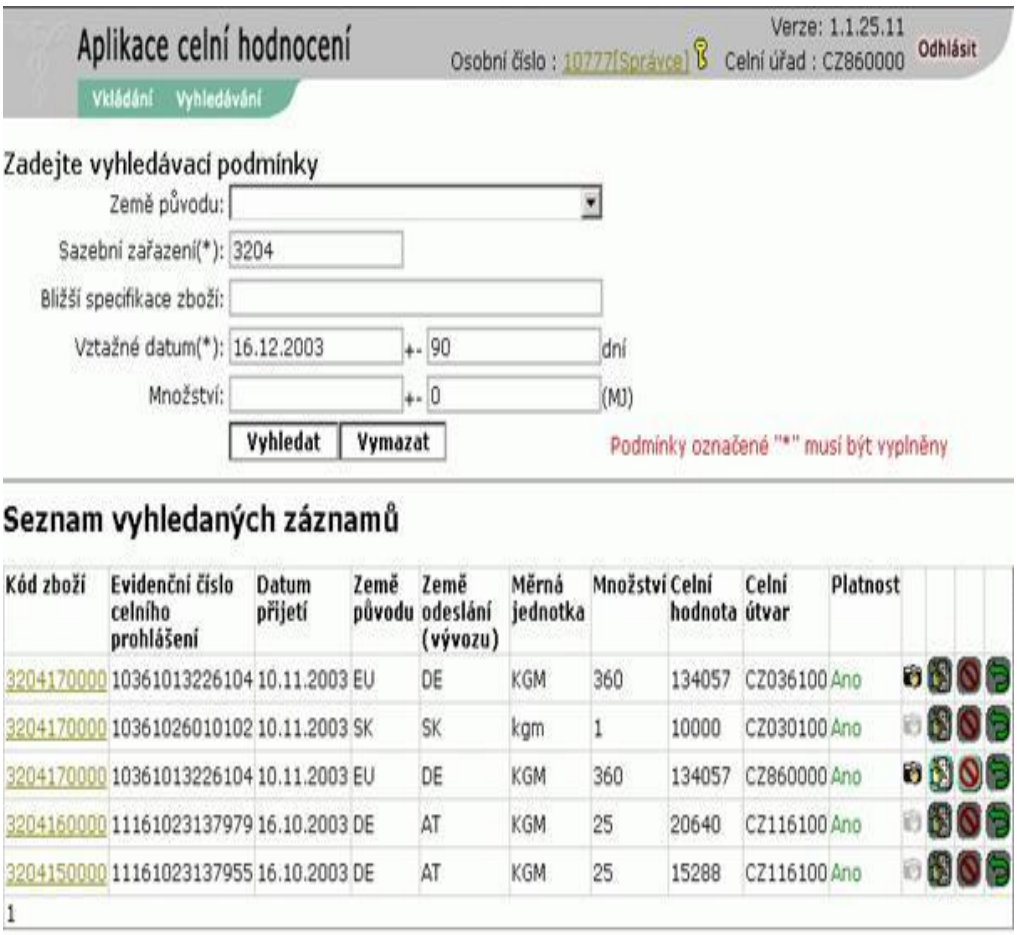

Kód zboží	Evidenční číslo celního prohlášení	Datum přijetí	Země původu	Země odeslání (vývozu)	Měrná jednotka	Množství	Celní hodnota	Celní útvar	Platnost
3204170000	10361013226104	10.11.2003	EU	DE	KGM	360	134057	CZ036100	Ano
3204170000	10361026010102	10.11.2003	SK	SK	kgm	1	10000	CZ030100	Ano
3204170000	10361013226104	10.11.2003	EU	DE	KGM	360	134057	CZ860000	Ano
3204160000	11161023137979	16.10.2003	DE	AT	KGM	25	20640	CZ116100	Ano
3204150000	11161023137955	16.10.2003	DE	AT	KGM	25	15288	CZ116100	Ano

1

Příloha 2: Prohlášení o údajích o celní hodnotě

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ PROHLÁŠENÍ O ÚDAJÍCH O CELNÍ HODNOTĚ D.V.1

JMÉNO A ADRESA PRODÁVAJÍCÍHO (hůlkovým písmem)

PRO ÚŘEDNÍ ZÁZNAMY

a) JMÉNO A ADRESA KUPUJÍCÍHO (hůlkovým písmem)

b) JMÉNO A ADRESA DEKLARANTA (hůlkovým písmem)

Dodací podmínky

Číslo a datum faktury

Číslo a datum smlouvy

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Podepsáním a podáním prohlášení přijímá deklarant odpovědnost za správnost a úplnost údajů na tomto tiskopise a na všech s ním předkládaných doplňkových listech i za pravost všech s nimi předkládaných podkladů.

Deklarant se také zavazuje dodat veškeré dodatečné informace a předložit další podklady potřebné k určení celní hodnoty zboží.

Číslo a datum všech předchozích celních rozhodnutí ke kolonkám 7 až 9

Odpovídající se označte X

a) Jsou kupující a prodávající VE SPOJENÍ ve smyslu článku 143 *) nařízení (EHS) č. 2454/93? ☐ NO ☐ E

Pokud „NE“, přejděte do kolonky 8

b) OVLIVNILO toto spojení cenu dováženého zboží? ☐ NO ☐ E

c) (odpověď nepovinná) Je hodnota transakce u dováženého zboží VELMI BLÍZKÁ hodnotě podle čl. 29 odst. 2 písm. b) nařízení (EHS) č. 2913/92? ☐ NO ☐ E

Pokud „ANO“, uveďte podrobnosti:

a) Jsou tu OMEZENÍ, pokud jde o převod nebo použití dováženého zboží kupujícím, jiná než omezení, která:
jsou uložena nebo požadována právním předpisem nebo orgány veřejné moci ve Společenství,
omezují zeměpisnou oblast, v níž může být zboží dále prodáváno, nebo
neovlivňují podstatně hodnotu zboží? ☐ NO ☐ E

b) Jsou prodej nebo cena podrobeny PODMÍNKÁM nebo PLNĚNÍM, jejichž hodnota se nedá určit ve vztahu ke zboží, které je hodnoceno? ☐ NO ☐ E

Uveďte podrobně podle okolností druh omezení, podmínek nebo plnění:

Pokud se dá hodnota podmínek nebo plnění určit, uveďte částku v kolonce 11 písm. b).

a) Musí kupující přímo nebo nepřímo uhradit LICENČNÍ POPLATKY týkající se dováženého zboží jako podmínku prodeje? ☐ NO ☐ E

b) Je prodej podmíněn ujednáním, podle nějž část výnosu z pozdějšího PRODEJE, PŘEVODU nebo POUŽITÍ připadne přímo nebo nepřímo prodávajícímu? ☐ NO ☐ E

Pokud odpovíte „ANO“ na některou z těchto otázek, uveďte podrobně podmínky, a je-li to možné, uveďte částky v kolonkách 15 a 16

) POZNÁMKY KE KOLONCE 7

. ZA OSOBY VE SPOJENÍ SE POUVAŽUJÍ POUZE OSOBY:

) z nichž jedna je členem vedení nebo správní rady podniku druhé osoby a naopak;

) které jsou právně uznanými obchodními společníky;

) které jsou vůči sobě v zaměstnaneckém poměru;

) z nichž jedna přímo nebo nepřímo drží, kontroluje nebo vlastní nejméně 5% akcií nebo podílů hlasovacími právy obou osob, které jsou v oběhu;

) z nichž jedna nepřímo nebo přímo kontroluje druhou;

) jež obě přímo nebo nepřímo kontroluje třetí osoba;

) jež společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu;

) které jsou členy jedné rodiny.

. Skutečnost, že kupující a prodávající jsou ve spojení, nevylučuje nezbytně použití hodnoty transakce (viz čl. 29 odst. 2 nařízení (EHS) č.2913/92 a vysvětlivky k tomuto ustanovení v příloze 23).

0 a) Počet přiložených doplňkových listů D.V.1 BIS

0 b) Místo:

Datum:

Podpis:

PRO ÚŘEDNÍ ZÁZNAMY

		Položka	Položka	Položka
. Základ ýpočtu	1 a) Čistá cena v MĚNĚ FAKTURY (cena, která byla nebo má být skutečně aplacena, pro zúčtování v době rozhodné pro určení celní hodnoty) ……..			
	) Nepřímé platby - viz kolonka 8 písm. b)… …… směnný kurz:)			
	2 Součet **A** v NÁRODNÍ MĚNĚ ……..			
. PŘIRÁŽKY: áklady NÁRODNÍ MĚNĚ EZAHRNUTÉ v *)	3 Náklady vzniklé kupujícímu: a) provize (kromě nákupní provize) ……..……			
	b) odměny za zprostředkování ……..			
	c) nádoby a obaly ……			
řípadně NÍŽE VEĎTE předchozí elní rozhodnutí této souvislosti:	4 Zboží dodané a služby poskytnuté kupujícím zdarma nebo za sníženou cenu použití při výrobě nebo prodeji dováženého zboží na vývoz: Uvedené hodnoty případně reprezentují rozvržení.			
	) materiály, součástky, díly a podobné položky začleněné do dováženého zboží ……			
	) nářadí, matrice, slévačské formy a podobné předměty použité k výrobě ováženého zboží ……			
	) materiály spotřebované při výrobě dováženého zboží ……			
	) technika, vývoj, umělecká práce, design, plány a nákresy potřebné k výrobě ováženého zboží a provedené mimo Společenství ……..…….			
	5 Licenční poplatky - viz kolonka 9 písm. a) …….			
	6 Výnosy z pozdějšího prodeje, převodu nebo použití, které připadnou rodávajícímu - viz kolonka 9 písm. b) ……			
	7 Náklady na dodání do _____ (místo vstupu)) dovozné ……			
	) poplatky za nakládku, vykládku a manipulaci …….			
	) pojištění …….			
	8 Součet **B** ……			
. SRÁŽKY: áklady v ÁRODNÍ MĚNĚ AHRNUTÉ A *)	9 Dovozné po dopravení na místo vstupu ……..			
	0 Náklady na konstrukci, stavbu, montáž, údržbu nebo technickou pomoc po ovozu ……..…….			
	1 Jiné platby (druh) _____			
	2 Clo a daně, které je třeba platit ve Společenství z důvodu dovozu nebo prodeje boží ……..			
	3 Součet C …….			
4 PROHLÁŠENÁ HODNOTA (A + B - C) ……				

) Platí-li se částky v CIZÍ MĚNĚ, zde uveďte částku v cizí měně a směnný kurz ve vztahu ke každé položce a údaji.

dkaz	Částka	Směnný kurz

Příloha č 3: Dodací podmínky ICOTERMS

Kód: Druh dopravy	**Dodací podmínka (význam):**	**Náklady, které se musí přičíst k ceně skutečně placené nebo která má být zaplacena:**
EXW všechny druhy	EX WORKS (ze závodu …..…ujednané místo)	Přeprava, pojištění, výlohy za nakládání od prodávajícího (vnitrostátní přeprava mimo celní území Společenství)
FCA všechny druhy	FREE CARRIER (vyplaceně dopravci……..ujednané místo)	Přeprava, pojištění, výlohy na nakládání od dopravce určeného kupujícím
FAS námořní	FREE ALONGSIDE SHIP (vyplaceně k boku lodi……ujednaný přístav nalodění)	Doprava, pojištění, výlohy na nakládku
FOB námořní	FREE ON BOARD (vyplaceně loď ……..ujednaný přístav nalodění	Doprava a pojištění
CFR námořní	COST AND FREIGHT (náklady a přepravné …….ujednaný přístav určení	Pojištění
CIF námořní	COST, INSURANCE AND FREIGHT (náklady, pojištění, přepravné …….…ujednaný přístav určení	Žádné náklady
CPT všechny druhy	CARRIAGE PAID TO (přeprava placena do…….ujednané místo určení	
CIP všechny druhy	CARRIAGE AND INSURANCE PAID TO (přeprava a pojištění placeny do…….ujednané místo určení	Žádné náklady, je-li uvedeno místo za místem vstupu na celní území Společenství
DAF silniční železniční	DELIVERED AT FRONTIER (s dodáním na hranici …….…ujednané místo)	Žádné náklady, pokud dodáno do místa vstupu na celní území Společenství
DES námořní	DELIVERED EX SHIP (s dodáním z lodi……..ujednaný přístav určení)	Doprava, pojištění
DEQ námořní	DELIVERED EX QUAY (s dodáním z nábřeží …..…ujednaný přístav určení)	Doprava, pojištění, výlohy na nakládání
DDU všechny druhy	DELIVERED DUTY UNPAID (s dodáním, clo neplaceno……..ujednané místo určení)	Žádné výlohy
DDP všechny druhy	DELIVERED DUTY PAID (s dodáním, clo placeno……ujednané místo určení)	Žádné výlohy
DAT všechny druhy	DELIVERED AT TERMINAL (s dodáním, na terminál……ujednané místo určení)	Žádné náklady, je-li uvedeno místo za místem vstupu na celní území Společenství

DAP všechny druhy	DELIVERED AT PLACE (s dodáním na místo……ujednané místo určení)	Žádné náklady, je-li uvedeno místo za místem vstupu na celní území Společenství
XXX	Jiná dodací podmínka výše neuvedená	

S výjimkou dodací podmínky XXX odpovídají výše uvedené dodací podmínky ICOTERMS 2000, dodací podmínky DAT a DAP odpovídají INCOTERMS 2010. Pro účely celního hodnocení nejsou podstatné rozdíly mezi verzemi INCOTERMS 1990, INCOTERMS 2000 a INCOTERMS 2010, přičemž je na vůli smluvních stran, kterou verzi při určení dodacích podmínek použijí.

***Příloha 4:** Výzva k předložení dodatečného důkazu o celní hodnotě – rozhodnutí*

CELNÍ ÚŘAD

adresa

Váš dopis značky / ze dne: Naše značka: Vyřizuje: Datum:

Věc: **Výzva k předložení dodatečného důkazu o celní hodnotě – rozhodnutí**

Celní úřad ……..…..na základě ustanovení § 5 odst. 3 písm. k) zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, vydává podle článku 181a nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění (dále jen „CCIP“), s přihlédnutím k § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), toto

R o z h o d n u t í

Podle článku 181a CCIP, s použitím článku 178 odst. 4 CCIP, se deklarant .....…….vyzývá k předložení jakéhokoli dodatečného důkazu, který bude osvědčovat, že deklarovaná celní hodnota zboží …….. navrženého dne ……..... k propuštění do volného oběhu odpovídá částce skutečně placené nebo která má být zaplacena za dovezené zboží, upravené podle článku 32 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění (dále jen „CC“). Jedná se například o daňový doklad (faktura) nebo vývozní celní doklad, pokud uvedené doklady budou potvrzeny celními orgány země vývozu nebo země prodávajícího a bude-li na nich uvedena celková, jediná a konečná částka za zboží.

Dodatečný důkaz předložte celnímu úřadu ve lhůtě 15-ti dnů ode dne doručení této výzvy.

O d ů v o d n ě n í :

Dne ...……. přijal Celní úřad ……....…..celní prohlášení, kterým deklarant navrhuje propuštění zboží ...…….do režimu volného oběhu. V rámci ověřování celního prohlášení vznikly u celního úřadu pochybnosti o pravdivosti a přesnosti údajů o celní hodnotě v něm uvedených (nebo v deklaraci údajů o celní hodnotě), kdy z údajů, které má celní úřad k dispozici o obdobných dovozech zboží, svědčí celní hodnotě výrazně vyšší než deklarantem navrhované.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 109 odst. 2 daňového řádu samostatně odvolat. V případě nedodržení lhůty může celní úřad rozhodnout, že celní hodnota nemůže být určena podle článku 29 CC.

L.S.

Ředitel celního úřadu

Příloha 5: Sdělení ve věci celní hodnoty zboží

CELNÍ ÚŘAD
adresa

Váš dopis značky / ze dne: Naše značka: Vyřizuje: Datum:

Věc: **Sdělení ve věci celní hodnoty zboží**

Celní úřad ..…… přijal dne .....….. celní prohlášení deklaranta……....., kterým navrhl propuštění zboží ...…….. do volného oběhu. Vzhledem k tomu, že celní úřad měl pochybnosti o prohlašované celní hodnotě, vyzval podle článku 181a odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění (dále jen „CCIP“), s přihlédnutím k článku 178 odst. 4 CCIP a § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, deklaranta k předložení dodatečného důkazu, který bude osvědčovat, že prohlašovaná celní hodnota odpovídá částce skutečně placené nebo která má být za dovezené zboží zaplacena, upravené podle článku 32 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění (dále jen „CC“).

Vzhledem k tomu, že deklarant nepředložil žádný dodatečný důkaz osvědčující, že prohlašovaná celní hodnota odpovídá částce skutečně placené nebo která má být za dovezené zboží zaplacena, upravené podle článku 32 CC, má celní úřad i nadále pochybnosti o prohlašované celní hodnotě. Tyto pochybnosti spočívají v ……..…

Celní úřad...……...v souladu s ustanovením článku 181a odst. 2 věty druhé CCIP poskytuje k odpovědi na toto sdělení 15-ti denní lhůtu ode dne doručení tohoto sdělení.

Ředitel celního úřadu

***Příloha 6:** Rozhodnutí ve věci určení celní hodnoty zboží*

CELNÍ ÚŘAD .....

adresa

Váš dopis značky / ze dne: Naše značka: Vyřizuje: Datum:

Věc: **Rozhodnutí ve věci určení celní hodnoty zboží**

Dne …… přijal Celní úřad …….. celní prohlášení deklaranta ……....., kterým navrhl propustit zboží ……..…....do volného oběhu. Vzhledem k tomu, že celní úřad měl pochybnosti o pravdivosti a přesnosti údajů o celní hodnotě uvedených v celním prohlášení (nebo v deklaraci údajů o celní hodnotě), kdy z údajů, které má celní úřad k dispozici o obdobných dovozech zboží, vyplývá celní hodnota výrazně vyšší než deklarantem navrhovaná, a poté, co na základě výzvy ze dne ...…… č.j. ……... neobdržel dostatečné důkazy osvědčující, že prohlašovaná celní hodnota odpovídá částce skutečně placené nebo která má být za dovezené zboží zaplacena, upravené podle článku 32 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění (dále jen „CC“), vydává Celní úřad ……..…na základě ustanovení § 5 odst. 3 písm. k) zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení článku 181a odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění (dále jen „CCIP“), toto

R o z h o d n u t í

Podle ustanovení článku 181a odst. 1 CCIP, za použití ustanovení § 101 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), celní hodnota výše uvedeného zboží nemůže být určena podle ustanovení článku 29 CC.

O d ů v o d n ě n í :

Dne ...……... přijal Celní úřad …….. celní prohlášení, kterým deklarant navrhl propuštění zboží ..... do volného oběhu. Celní prohlášení bylo doloženo ……..V souladu s ustanovením článku 68 a následujících CC přistoupil celní úřad k ověřování celního prohlášení. Vzhledem k tomu, že měl pochybnosti o tom, že deklarovaná hodnota představuje celkovou částku, která byla zaplacena nebo má být zaplacena, vyzval dne ……...……...pod č.j. ……..……..... deklaranta, aby předložil dodatečný důkaz osvědčující, že prohlašovaná celní hodnota odpovídá částce skutečně placené nebo která má být za dovezené zboží zaplacena, upravené podle článku 32 CC.

Vzhledem k tomu, že celní úřad dodatečný důkaz neobdržel, rozhodl v souladu s ustanovením článku 181a odst. 1 CCIP, za použití ustanovení § 101 daňového řádu, že celní hodnota zboží nemůže být určena podle ustanovení článku 29 CC, neboť z údajů, které má celní úřad k dispozici o obdobných dovozech zboží vyplývá celní hodnota výrazně vyšší než deklarantem navrhovaná. Celní úřad sdělil dne ……..... pod č.j. ……..... deklarantovi důvody, pro které má pochybnosti o pravdivosti nebo přesnosti údajů o celní hodnotě.

Na základě výše uvedených skutečností má celní úřad důvod se domnívat, že hodnota transakce navržená deklarantem neodpovídá ceně skutečně placené nebo která má být zaplacena a z tohoto důvodu bude celní úřad při určení celní hodnoty postupovat podle článků 30 nebo 31 CC.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí je možno se do 30-ti dnů ode dne jeho doručení odvolat písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou, která je opatřena uznávaným elektronickým podpisem, nebo která je odeslána prostřednictvím datové schránky, k Celnímu ředitelství …….
Prostřednictvím Celního úřadu…….. Podané odvolání nemá odkladný účinek.

L.S.

Ředitel celního úřadu

Příloha 7: Doplňkový list k prohlášení o údajích o celní hodnotě

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ **DOPLŇKOVÝ LIST** **D.V.1 BIS**

PRO ÚŘEDNÍ ZÁZNAMY

		Položka	Položka	Položka
A. Základ výpočtu	**11** a) Čistá cena v MĚNĚ FAKTURY (cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena, pro zúčtování v době rozhodné pro určení celní hodnoty) …….			
	b) Nepřímé platby - viz kolonka 8 písm. b) …… (směnný kurz:)			
	12 Součet **A** v NÁRODNÍ MĚNĚ ……			
B. PŘIRÁŽKY: Náklady v NÁRODNÍ MĚNĚ NEZAHRNUTÉ v A *)	**13** Náklady vzniklé kupujícímu: a) provize (kromě nákupní provize) ……			
	b) odměny za zprostředkování ……			
	c) nádoby a obaly ……			
Případně NÍŽE UVEĎTE předchozí celní rozhodnutí v této souvislosti:	**14** Zboží dodané a služby poskytnuté kupujícím zdarma nebo za sníženou cenu k použití při výrobě nebo prodeji dováženého zboží na vývoz: Uvedené hodnoty případně reprezentují rozvržení. a) materiály, součástky, díly a podobné položky začleněné do dováženého zboží ……..			
	b) nářadí, matrice, slévačské formy a podobné předměty použité k výrobě dováženého zboží ……..			
	c) materiály spotřebované při výrobě dováženého zboží ……..			
	d) technika, vývoj, umělecká práce, design, plány a nákresy potřebné k výrobě dováženého zboží a provedené mimo Společenství ……			
	15 Licenční poplatky - viz kolonka 9 písm. a) ……..			
	16 Výnosy z pozdějšího prodeje, převodu nebo použití, které připadnou prodávajícímu - viz kolonka 9 písm. b) ……..			
	17 Náklady na dodání do _____(místo vstupu) a) dovozné ……			
	b) poplatky za nakládku, vykládku a manipulaci …….			
	c) pojištění ……			
	18 Součet **B** ……			
C. SRÁŽKY: Náklady v NÁRODNÍ MĚNĚ ZAHRNUTÉ v A *)	**19** Dovozné po dopravení na místo vstupu ……			
	20 Náklady na konstrukci, stavbu, montáž, údržbu nebo technickou pomoc po dovozu …….			
	21 Jiné platby (druh) _____			
	22 Clo a daně, které je třeba platit ve Společenství z důvodu dovozu nebo prodeje zboží ……..			
	23 Součet C ……..			
24 PROHLÁŠENÁ HODNOTA (A + B - C) ……				

*) Platí-li se částky v CIZÍ MĚNĚ, zde uveďte částku v cizí měně a směnný kurz ve vztahu ke každé položce a údaji.

Odkaz Částka Směnný kurz

PRO ÚŘEDNÍ ZÁZNAMY

		Položka	Položka	Položka
A. Základ výpočtu	**11** a) Čistá cena v MĚNĚ FAKTURY (cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena, pro zúčtování v době rozhodné pro určení celní hodnoty) ……			
	b) Nepřímé platby - viz kolonka 8 písm. b)…… (směnný kurz:)			
	12 Součet **A** v NÁRODNÍ MĚNĚ ……..…			
B. PŘIRÁŽKY: Náklady v NÁRODNÍ MĚNĚ NEZAHRNUTÉ v A *)	**13** Náklady vzniklé kupujícímu: a) provize (kromě nákupní provize) ……..…….			
	b) odměny za zprostředkování ……			
	c) nádoby a obaly ……			
Případně NÍŽE UVEĎTE předchozí celní rozhodnutí v této souvislosti:	**14** Zboží dodané a služby poskytnuté kupujícím zdarma nebo za sníženou cenu k použití při výrobě nebo prodeji dováženého zboží na vývoz: Uvedené hodnoty případně reprezentují rozvržení. a) materiály, součástky, díly a podobné položky začleněné do dováženého zboží …….			
	b) nářadí, matrice, slévačské formy a podobné předměty použité k výrobě dováženého zboží ……..			
	c) materiály spotřebované při výrobě dováženého zboží ……..			
	d) technika, vývoj, umělecká práce, design, plány a nákresy potřebné k výrobě dováženého zboží a provedené mimo Společenství ……			
	15 Licenční poplatky - viz kolonka 9 písm. a) …….			
	16 Výnosy z pozdějšího prodeje, převodu nebo použití, které připadnou prodávajícímu - viz kolonka 9 písm. b) ……			
	17 Náklady na dodání do _____(místo vstupu) a) dovozné …….			
	b) poplatky za nakládku, vykládku a manipulaci ……..			
	c) pojištění …….			
	18 Součet **B** ……			
C. SRÁŽKY: Náklady v NÁRODNÍ MĚNĚ ZAHRNUTÉ v A *)	**19** Dovozné po dopravení na místo vstupu ……..			
	20 Náklady na konstrukci, stavbu, montáž, údržbu nebo technickou pomoc po dovozu ……..			
	21 Jiné platby (druh) _____			
	22 Clo a daně, které je třeba platit ve Společenství z důvodu dovozu nebo prodeje zboží ……			
	23 Součet C ……			
24 PROHLÁŠENÁ HODNOTA (A + B - C) …….				

*) Platí-li se částky v CIZÍ MĚNĚ, zde uveďte částku v cizí měně a směnný kurz ve vztahu ke každé položce a údaji.

Odkaz Částka Směnný kurz